

2

சிவ சிவ

திருச்செந்திலாண்டவன் துணை.

திருமுறைகண்ட புராணம் சேக்கிழார் புராணம்

★ ★ ★

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்தின் 21-ஆவது அதிபர்

“கயிலைமாமுனிவர்” ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ

காசிவாசி முத்துக்குமாரசுவாமித் தம்பிரான்

சுவாமிகள் அவர்களின்

திருவுளப்பாங்கின் வண்ணம் வெளியிடப் பெற்றது.

★ ★ ★

ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகளின் 324 ஆவது
மாகேசுவர பூஜைத் திருநாள் சிறப்பு வெளியீடு

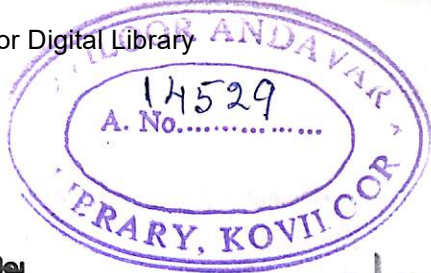
06.06.2012

ஸ்ரீ காசிமடம்

::

திருப்பனந்தாள்

Acc. 14529

உ

சிவ சிவ

திருச்செந்திலாண்டவன் துணை.

2/2

திருமுறைகண்ட புராணம் சேக்கிழார் புராணம்

★ ★ ★

திருப்பனந்தான் ஸ்ரீ காசிமடத்தின் 21-ஆவது அதிபர்

“கயிலைமாமுனிவர்” ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ

காசிவாசி முத்துக்குமாரசுவாமித் தம்பிரான்

சுவாமிகள் அவர்களின்

திருவுளப்பாங்கின் வண்ணம் வெளியிடப் பெற்றது.

★ ★ ★

ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகளின் 324 ஆவது
மாகேசுவர பூஜைத் திருநாள் சிறப்பு வெளியீடு

06.06.2012

ஸ்ரீ காசிமடம்

::

திருப்பனந்தான்

Acc. 14529.

௨23

மூன்றாம் பதிப்பு - 2012.

பிரதிகள் - 1000.

விலை ரூ. 10.00

கிடைக்குமிடம்:-

ஸ்ரீ காசிமடம்,
திருப்பனந்தாள் - 612 504,
தஞ்சை மாவட்டம்.

அச்சிட்டோர்:-

ஸ்ரீ குமரகுருபரர் ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ்,
ஸ்ரீ காசிமடம்,
திருப்பனந்தாள் - 612 504.

உ

திருச்செந்திலாண்டவன் துணை.

பதிப்புரை

**“தூக்கு சீர்த்திருத் தொண்டத் தொகைவிரி
வாக்கி னாற்சொல்ல வல்ல பிரான்ளங்கள்
பாக்கி யப்பய ணாப்பதி குன்றைவாழ்
சேக்கிழாநாடி சென்னி இருத்துவாம்”**

திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஆகிய மூவரும் அருளிய திருப்பதிக ஓலைச்சுவடிகள் தில்லைப் பெருங்கோயிலில் ஓர் அறையில் சேமித்துவைக்கப்பட்டிருந்தன. நெடுங்காலமாய் அவை எடுக்கப்பெறாமையால் அவற்றின் இருப்பிடம் எவர்க்கும் தெரியாமற் போயிற்று. முதலாம் இராசராசசோழ மன்னன் திருப்பதிகத் தொகுப்பைப்பெறவேண்டித் தேடி இறுதியாக நம்பியாண்டார் நம்பிகளின் துணையால் தில்லைக்கு வந்து திருமுறைகளை வெளிப்படுத்தித் தொகுப்பித்தான். இவ்வரலாற்றை விரித்துரைப்பது திருமுறைகண்ட புராணம்.

இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழ மன்னன் சிந்தாமணிக் காப்பியத்தைப் பயின்றுவருவதை அறிந்த சேக்கிழார் அவனுக்கு நல்லறிவு கொளுத்திச் சிவகதைகளை எடுத்துரைத்தார். அதுகேட்ட சோழன் அக்கதைகளை உள்ளடக்கி ஓர் காப்பியம் செய்தருளுமாறு வேண்டினான். அவ்வண்ணமே சேக்கிழாரும் திருத்தொண்டர் புராணத்தை அருளிச் செய்து தில்லையில் அரங்கேற்றினார். இவ்வரலாற்றை விரித்துரைப்பது சேக்கிழார் புராணம்.

திருமுறைகள், ஞான நூல்கள், ஸ்ரீ குமரகுருபரர் பிரபந்தம் முதலான பல நூல்களை வெளியிட்டு அடக்க விலையில் வழங்கியருளும் பெருங்கருணைத் தடங்கடலாகிய திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்தின் அதிபர் “கயிலைமாமுனிவர்” ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி முத்துக்குமார சுவாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள் இவ்விரு நூல்களையும் பதிப்பித்து வெளியிடுமாறு ஆணையிட்டருளினார்கள். அவ்வண்ணமே இவ்விரு நூல்களும் அச்சிடப்பெற்று, ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி சுவாமிகள் அவர்கள் ஆட்சி ஏற்றுப் பத்தாண்டுகள் நிறைவுற்ற நன்னாளாகிய 18.05.1982-இல் வெளியிடப்பட்ட, முதல் பதிப்பினை மீண்டும் தற்பொழுது மூன்றாம் பதிப்பாக அச்சிடப்பெற்று, ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள் 324 ஆம் ஆண்டு மாகேசுவர பூஜைத் திருநாள் வெளியிடாக 06.06.2012 - இல் வெளியிடப்பெறுகிறது.

இவ்விரு நூல்களுக்கும் விரிவான முன்னுரை எழுதித்தந்த திருப்பனந்தாள் செந்துழிக் கல்லூரியின் முன்னாள் முதல்வர் முனைவர் திரு. கு. சுந்தரமூர்த்தி, எம்.ஏ., அவர்களுக்கும், அச்சிடுங்கால் பிழை திருத்தம் முதலியன செய்து உதவிய திரு.மு. குஞ்சிதபாதம் அவர்களுக்கும் செந்திராண்டவன் திருவருள் நலம் உண்டாவதாக!

நூல் வெளியிடும் இச் சிறப்புமிக்க பணியில் அடியேனையும் ஈடுபடுத்தியருளிய கருணைத் தடங்கடலாகிய ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி எஜமான் சுவாமிகள் அவர்களின் திருவடிக் கமலங்கட்கு மனமொழி மெய்களால் ஆகிய எனது பணிவான வணக்கங்களைச் செலுத்திக்கொள்கின்றேன்.

திருப்பனந்தாள்;
06.06.2012.

இங்ஙனம்
அராங்க. சிவப்பிரகாசம்.

முதற்பதிப்பின் முன்னுரை

திருமுறைகண்ட புராணம்

இந்நூல் 45 பாடல்களையுடையது. பேரரசன் இராசராசன், நம்பியாண்டார் நம்பிவழித்திருமுறைகளைக் கண்டெடுத்த வரலாற்றை இந்நூல் சுருக்கக் கூறுகிறது.

சோழப் பேரரசர்களில் இராசராசசோழன் என்பான் குறிப்பிடத் தக்க மன்னர் மன்னனாவன். இவனே கி.பி. 985 முதல் கி.பி.1014 வரை சோழப்பேரரசினை இனிது நடத்திய பேரரசன் ஆவன். இவன்பால் வந்த அன்பர்களில் சிலர், மூவர் அருளிய பதிகங்களுள் ஒவ்வொன்றை இனிது உரைத்தனர். அது கேட்ட மன்னன் “கையும் தலையிசை புனை அஞ்சலியனக் கண்ணும் பொழிமழை ஒழியாதே பெய்யும் தகையன” என்ற நிலையில் ஆர்வமீதூர்ந்தனன். இத்தகைய திருமுறைகளை முழுமையாகக் காண இயலவில்லையே எனக்கவன்ற அரசன் திருநாரையூரில் நம்பியாண்டார்நம்பி என்பார் மிகச்சிறுவராய் இருப்பினும் அங்குள்ள பொல்லாப் பிள்ளையாரின் திருவருளுக்கு இலக்காகியுள்ளமையை அறிந்தனன். அச்சிறுவர் படைக்கும் நிவேதனப் பொருள்களைப் பொல்லாப் பிள்ளையார் பாவனைவகையான் அன்றி உண்மையிலேயே ஏற்றுண்டனர்; அவருக்குக் குருவாக இருந்து மறை முதலாய் பொருள்களையும் உணர்த்தி வருகின்றனர் என்றும் அறிந்தனன். அறிந்தபின் இராச ராசன் மூத்த பிள்ளையார் உவக்கும் நிவேதனப் பொருள்கள் பலவற்றையும் திருநாரையூருக்கு எடுத்துச் சென்று நம்பியிடம் கொடுத்துப் பிள்ளையாருக்குப் படைக்க வேண்டினன். நம்பியும் அவ்வாறே படைக்கப் பிள்ளையாரும் முன்பு போலவே பாவனையால் இன்றி உண்மையிலேயே உவந்து ஏற்றனர். கண்கள் நீர்

சொரியக் கண்ட மன்னவன்மூவர் தமிழையும் இம்மூத்த பிள்ளையார் அருளால் பெற்று உதவ வேண்டுமென்னும் விருப்பினை நம்பியாரிடம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டனன். கேட்ட நம்பியும் மூத்த பிள்ளையாரின் அருளாணையின் வண்ணத்தில்லையில் நடராசப்பெருமானின் திருக்கோயிலில் சிதல் மூடிக்கிடக்க இருந்த திருமுறைகளைப் பெற்றனர்.

தோடுடைய செவியன் முதல் கல்லூர்ப் பெருமணம் என்னும் பதிகங்கள் ஈறாகப் பதினாறாயிரம் பதிகம் ஞான சம்பந்தரால் அருளிச் செய்யப்பெற்றவை. கூற்றாயின என்பது தொடங்கி ஒரு மாணத்தரிக்கும் என்பது ஈறாக உள்ள நாற்பத் தொன்பதினாயிரம் பதிகம் திருநாவுக்கரசரால் அருளிச் செய்யப் பெற்றவை. பித்தா பிறைகுடி என்பது முதலாக 'ஊழிதோறுழி' என்பது ஈறாக உள்ள முப்பத்தெண்ணாயிரம் பதிகம் சுந்தரரால் அருளிச்செய்யப் பெற்றவை. இவற்றுள் 'ஈண்டு வேண்டுவன வைத்தோம்' என்னும் திருவருட் குறிப்பால் இன்று நமக்குக் கிடைத்துள்ள பதிகங்கள் 796 ஆகும் அவை சம்பந்தர் திருப்பதிகள் 384, அப்பர் பதிகங்கள் 312, சுந்தரர் பதிகங்கள் 100 ஆகும். இத்திருமுறைகள் சிவன் முதலேயன்றி முதல் இல்லை எனக் கூறுவன். இவை எரியில் வேவா, ஆற்றில் எதிர்செல்லும் எலும்புக்கு உயிர் கொடுக்கும், நஞ்சையும் அமுதாக்கும், கொலை யானையையும் அடக்கும், கல்தூணைப் பூட்டி ஓர் கடலில் பாய்ச்சினும் நற்றுணையாகும். முதலையுண்ட பாலனை அழைப்பிக்கும். இனைய பல சிறப்புக்களை இவையுடையன.

அவற்றைப் பெற்ற அரசன் மூவர் அருளிய அருட் பாடல்களை முதல் ஏழு திருமுறைகளாக்கித் திருவாசகம் முதலாக நம்பியாண்டார் நம்பிகள் செய்த அந்தாதி ஈறாக உள்ளவற்றை அடுத்த நான்கு திருமுறைகளாக்கிப் பதினொரு திருமுறைகளாக அடைவுபெறச் செய்தனன். இதற்குரிய

பண்ணினைத் திருவருட்குறிப்பால் திரு எருக்கத்தம் புலியூரில் உள்ள திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் மரபில் வந்த மகளிர் பால் பெற்றனர்.

திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு (சேக்கிழார் புராணம்)

பெருங்காப்பிய நூல்களுள் பன்னிரண்டாம் திருமுறை யாகிய திருத்தொண்டர் புராணம் பல்வேறு வகைகளில் தனித் தன்மை பெற்று விளங்குவதாகும். வரலாற்று நலம், காப்பிய நலம், பக்தி நலம் முதலிய நலங்கள் பலவும் வாய்ந்தது. அறுபத்து மூன்று தனியடியார்களுடையவும் ஒன்பது தொகை யடியார்களுடையவுமான வாழ்க்கை நலத்தை, அவர்தம் உயர்ந்த குறிக்கோளைச் செவ்விதாகவும் இனிதாகவும் விளக்கி நிற்பது.

இந்நூலை அருளியவர் சேக்கிழார் பெருமான் ஆவர். அவர்தம் வரலாற்றை இலக்கியப் பாங்கில் விளக்கி நிற்கும் நூல் திருத்தொண்டர் புராண வரலாறாகும். இந்நூலிலிருந்து சேக்கிழார் வரலாறு தெரிவதினும், அவர் திருத்தொண்டர் புராணத்தை அருளிய வரலாறே தெளிவாகத் தெரிய முடிகிறது. இதனை அருளிய உமாபதி சிவமும் 'சேக்கிழார் வாய்மலர்ந்த புராணத்தின் வரலாறு விரித்துரைப்போம்' என்று அருளுவ திலிருந்து திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு என்பதே இந்நூற்பெயராகக் கொள்ளத்தக்கதாம். எனினும் சேக்கிழார் பெருமான் தம் வாழ்வியலில் முதலமைச்சராக விளங்கி நாட்டுக்குச் செய்த நலத்தினும், திருத்தொண்டர் புராணத்தை அருளி அதன் வாயிலாக நாட்டு மக்களுக்கும் தம் மன்னனுக்கும் உலகிற்கும் அருளிய நூலே, அதன்வழிப் பெருக்கிய அருள் நலமே மிகுதியும் தலைமையும் உடையதாகும். ஆதலின் அந்நூல் அருளிய வரலாறு கூறவே அவர் வரலாறும் கூறிய தாயிற்றாம். இவ்வகையில் இந்நூலைச் சேக்கிழார் புராணம் எனக் கூறுதலும் பொருத்தமேயாகும்.

இந்நூல் 103 பாடல்களை உடையது. முதற்கண் அமைந்த பாயிரம் 10 பாடல்களில் அமைந்துள்ளது. ஆசிரியர், முறையாகச் செய்யும் இறைவணக்கமும், சைவ சமய குரவர் நால்வர், திருத்தொண்டர், அவர் வரலாற்றை அருளிய சேக்கிழார் ஆகியோருக்குரிய வணக்கமும் முதல் ஏழு பாடல்களில் அமைந்துள்ளன. நூற் பெயரும் அவையடக்கமும் அடுத்த மூன்று பாடல்களில் கூறப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலிலிருந்து அறிதற்குரிய செய்திகளை நால்வகைப் படுத்தலாம். ஒன்று சேக்கிழாரின் குடிப்பிறப்பும் சிறப்பும் ஆகும். இரண்டாவது நூல் எழுந்த காரணம் ஆகும். மூன்றாவது நூலை அருளிய பாங்காகும். நான்காவது ஆசிரியரைப் பாராட்டி மகிழ்ந்த அருமையாகும்.

1. குடிப்பிறப்பும் சிறப்பும்

தொண்டை நாட்டுப் புலியூர்க் கோட்டத்துக் குன்றத்தூரில் தோன்றியவர் சேக்கிழார் ஆவர். இவர் தம் இயற் பெயர் அருண்மொழித் தேவர் என்பதாம். இவர் தம் மரபு சேக்கிழார் மரபு ஆதலின் சேக்கிழார் என்று அழைக்கப் பெற்றார். இவரது இளவல் பாலறாவாயர் என்பார். இவர் தோன்றிய வேளாண்குடி, திருவருள் நலமும், வாய்மைச் சிறப்பும், அரசரும் பாராட்டும் பண்பும், திருத்தொண்டர்களில் பதின்மூவர் தோன்றிய சிறப்பும் உடையது. திருநாகேச்சுரப் பெருமானிடத்தில் அன்பு செலுத்திய ஆர்வத்தால் குன்றத்தூரிலும் அவ்வாறே திருக்கோயில் அமைத்துத் திருநாகேச்சுரம் என்று அத்திருக் கோயிலுக்குப் பெயரும் இட்டு அப்பெருமானுக்குச் சிறப்பொடு பூசனை செய்து வழிபாடாற்றி வந்தார்.

2. நூல் எழுந்த காரணம்

அக்காலத்து மக்களும் சோழ மன்னனும் பிறனிப்பயன்

தாராத சிந்தாமணியைப் பயின்றும் பாராட்டியும் வந்தனர். ஊனடைந்த உடம்பின் பிறவி தானடைந்த உறுதியைச் சார்தற்கு இவ்வவகதை பயன் தாராது; சிவகதையே பயன் தரும் எனச் சேக்கிழார் மன்னனிதத்தில் செப்ப, அவ்வறிவுரையை ஏற்றனன். அவன் வேண்டுகோளால் திருத்தொண்டர் புராணத்தை ஆசிரியர் சேக்கிழார் பெருமான் அருளுவாராயினர்.

3. நூலை அருளிய பாங்கு

திருத்தொண்டர் புராணம். தோன்றுதற்கு மூலமாக இருந்தது திருத்தொண்டத் தொகையாகும். அதன் வழி அருளிய நம்பியாண்டார் நம்பி திருவந்தாதி வகை நூலாகும். அவ்விரண்டையும் கொண்டு விரி நூலாகச் செய்யப்பட்டதே திருத்தொண்டர் புராணமாகும். இவ்வடியவர்கள் தோன்றிய நாடு, ஊர், திருமரபு, திருத்தொண்டு, காலம், வீடுபேறு அடைந்த பாங்கு முதலியனவும், இல்லறநெறி நின்றார் இவர், துறவற நெறி நின்றார் இவர், குருலிங்க சங்கம நெறியில் நின்றார் இவர் என அவர்கள் நின்ற நெறியின் நீர்மை முதலானவும் நன்குணரு மாறு இந்நூலை ஆசிரியர் கூறியுள்ளார்.

இந்நூல், தில்லையில் அமர்ந்தருளும் கூத்தப் பெருமான் “உலகெலாம்” என அடியெடுத்துக் கொடுக்க அவ்வருட் சொல்லை முதல் நடு இறுதி ஆகிய மூவிடங்களிலும் அமைத்துப் பாடப்பட்டதாகும். இந்நூலில் கூறப்படும் அடியவர் பலரின் மரபு தெரியவுள்ளன. சிலர் மரபு தெரிய இயலாவாயின. இரண்டு காண்டங்களாய்ப் பதின்மூன்று சருக்கங்களில் அமைந்த இந்நூல் நாலாயிரத்து இருநூற்று ஐம்பத்து மூன்று பாடல்களை உடையதாகும். எனினும் இன்றைய பதிப்புக்களில் 4286 பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. எனவே 33 பாடல்கள் இடைச் செருகல்களாக அமைந்தவை என அறியத்தக்கதாகும்.

4. ஆசிரியரைப் பாராட்டி மகிழ்ந்த அருமை

தில்லையில் இந்நூல் நிறைவுற்றமையை அறிந்த மன்னன் தில்லைக்குச் சென்று அவர்கள் வரலாற்றைச் சித்திரைத் திங்கள் ஆதிரை நாளில் தொடங்கி அடுத்த சித்திரைத் திங்கள் ஆதிரை நாள் முடிய சேக்கிழார் பெருமானே அருளக்கேட்டு மகிழ்ந்தனன். அவனைச் சார்ந்த மக்களும் கேட்டு மகிழ்ந்தனர். நான் மறையோடு ஐம்மறையெனக் கூட்டி மகிழ்த்தக்க இவ்வருள் நூலையும் அதனை அருளிய சேக்கிழாரையும் யானை மீது ஏற்றித் தானும் அவர் பின் இருந்து கவரிவீசிவரத் தில்லைத் திருவீதியை வலம்வரச் செய்தனன். வீதிகளும் அவற்றில் உள்ள வீடுகளும் விழாக் கோலம் பூண அன்பர்கள் பலரும் அகமகிழ்ந்து போற்றிப் பரவினர். மன்னன் சேக்கிழாருக்குத் “தொண்டர்சீர் பரவுவார்” என்னும் திருப் பெயரைச் சூட்டி அவர்தம் அடிவணங்கிப் போற்றி மகிழ்ந்தனன்.

ஞானசம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் ஆகிய மூவர் அருளிய திருமுறைகள் ஏழு, மணிவாசகர் அருளிய திருமுறை ஒன்று. திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு என்னும் திருமுறை ஒன்று. திருமூலர் அருளிய திருமந்திரமாலை என்னும் திருமுறை ஒன்று, ஆலவாய்ப் பெருமான் அருளிய திருப்பாசரம் முதலாகக் கோவை செய்த திருமுறை ஒன்று, சேக்கிழார் அருளிய திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் திருமுறை ஒன்று ஆகத் திருமுறை பன்னிரண்டாகச் செப்பேட்டில் எழுதிக் கூத்தப் பெருமான் திருமுன்னிலையில் வைத்தருளினர். சேக்கிழார் இவ்வாறு சிவஞானச் செல்வராய் அமர்ந்தமையின் அவர்தம் இளவலரான பாலறாவாயர் தம்மூரில் தம் பெயரில் ஒரு குளம் அமைத்தும் தம் தமையனார் திருநாகேச்சுரத்தினை நினைவாக எழுந்தருளு வித்து திருக்கோயில் வழிபாட்டுப் பணிகளைச் சிறப்புறச் செய்து கொண்டும் வாழ்ந்து வருவாராயினர். அனபாயன் அவரை அழைத்து அமைச்சராக ஏற்றுக் கொண்டு

அவருக்குத் தொண்டைமான் என்னும் பட்டமும் சூட்டினன். இப்பேரரசனே கி.பி.1133 முதல்.கி.பி. 1133 முதல் கி.பி.1150 வரை ஆட்சிபுரிந்த இரண்டாம் குலோத்துங்கன் ஆவன். தொண்டை மண்டலத்தில் ஒரு காலத்தில் பஞ்சம் ஏற்பட, வாடிய மக்கள் பலரும் சோழ மண்டலம் அடைந்தனர். அவர் பலருக்கும் உற்றபசியும் பிணியும் நீங்க வசியும் வளனும் சுரந்து காத்தனர் பாலறாவாயர். ஆதலின் அவருக்குத் “தொண்டை மண்டலம் காத்த பெருமான்” என்ற பெயரும் உளதாயிற்று. மன்றாடும் மலர்ப்பாதம் மறவாது போற்றி வந்த சேக்கிழார் ஒரு வைகாசிப் பூச நாளில் வீடுபேறடைந்தார்.

நூலின் நிறைவாக வாழ்த்துப் பகுதி அமைந்துள்ளது.

ஆசிரியர் :

இவ்விரு நூல்களையும் அருளியவர் உமாபதிசிவமாவர். மெய்கண்ட நூல்கள் பதினான்கனுள் ஏழு நூல்களைச் செய்தருளியவர் இவர். திருமுறைகளிடத்தும் அவற்றை அருளிய திருத்தொண்டர்களிடத்தும் இவர் கொண்ட பத்திமை இந்நூல்களானும் ஏனைய திருமுறைத்திரட்டு, திருத்தொண்டர் புராணசாரம் ஆகிய நூல்களானும் நன்கறியலாம். இவர் காலம் கி.பி.14-ஆம் நூற்றாண்டு ஆகும்.

வெளியீடு :

இவ்விரு நூல்களையும் திருத்தொண்டர் புராணத்தின் இறுதியில் பெரும்பாலும் இணைத்துப் பதிப்பித்து வருவது மரபாக உள்ளது. எனினும் சமய அன்பர்கள் பலரும் இவற்றைத் தனியாகப் பயிலவும் பயிற்றுவிக்கவும் வேண்டுமெனக் கருதிய ஆர்வத்தால் சென்னை திரு.க.சுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் உள்ளிட்ட அன்பர்கள் பலர் அவ்வாறு பதிப்பிக்க வேண்டிக்

கொண்டனர். திருப்பனந்தாள் காசித்திருமடத்து அதிபர் திருவளர்திரு காசிவாசி முத்துக்குமார சுவாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள் அவ்வன்பர்கள் வேண்டியவாறு இவ்விரு நூல்களையும் தனித்துப் பதிப்பிக்கத் திருவுள்ளம் பற்றினார்கள். திருவளர்திரு காசிவாசி எஜமான் சுவாமிகள் அவர்கள் திருப்பனந்தாள் காசித்திருமடத்தின் தலைமை ஏற்ற காலம் முதல் எத்தனையோ அருள் நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. எத்தனையோ அறக்கட்டளைகள் ஆங்காங்கு நிறுவப் பெற்றுள்ளன. அருள் நூல்கள் பலவும், விரைவாகவும், நிறைவாகவும், முறையாகவும் வரவேண்டும் என்னும் அருள் நோக்கத்தால் ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் இருந்த அச்சகத்தைத் தம் திருமுன்னிலையில் நிறுவி அதன் மூலம் ஞான அருட் கொடைகளைப் பெரிதும் வழங்கி வருகின்றார்கள். அவர்கள் ஆட்சியேற்றுப் பத்தாண்டுகள் நிறைவு பெற்ற நாளில் வெளிவந்த இந்நூல் திருவளர்திரு காசிவாசி எஜமான் சுவாமிகள் ஆணையின்வண்ணம் தற்பொழுது மீண்டும் இரண்டாம் பதிப்பாக ஸ்ரீ ஆதிசுமரகுருபர சுவாமிகள் 316ஆம் ஆண்டு மாகேசுவரபூஜைத் திருநாள் வெளியீடாக வெளிவருகின்றது. தொண்டர்க்குத் தொண்டராகவும் தொண்டர்சீர் பரவுவாராகவும் விளங்கியருளிய சேக்கிழார் பெருமானின் வரலாறும் அவரை உள்ளிட்ட இருபத்தேழு பெருமக்கள் அருளிய திருமுறைகளின் வரலாறும் மக்கள் உள்ளத்தில் நினைவு கூரப் பெறுமேல் இன்றைய நாடு சைவசீலம் மிக்க நன்னாடாக விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இவ்வகையில் தமிழ்ச்சைவ உலகம் திருவளர்திரு காசிவாசி எஜமான் சுவாமிகள் அவர்களை வணங்கி வாழ்த்தக் கடமைப்பட்டுள்ளது.

திருப்பனந்தாள்

5-6-2004

கு.சுந்தரமூர்த்தி எம்.ஏ.,

முன்னாள் முதல்வர்,

செந்தமிழ்க்கல்லூரி.

உ

சிவ சிவ

செந்திலாண்டவன் துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

கொற்றவன் குடி

உமாபதி சிவாசாரியார்

அருளிச் செய்த

நம்பியாண்டார் நம்பி புராணம்

என்னும்

திருமுறை கண்ட புராணம்

காப்பு

கருமுறை விண்டடி யவருயு மாறருள் கவுணியர் குலதீபம், தருமிறை நாவுக் கரசா ரூரர் தாஞ்சே மித்திடும்அத். திருமுறைகண்ட புராணம் உரைக்கச் சிந்தூர முகனற்றாள், ஒரு முறை இருமுறை மும்முறை வாழ்த்தி உவந்தன் பொடு பணிவாம்.

நூல்

உலகமகிழ் தருஞ்சய மீது தோன்றி ஓவாது வருபொன்னி குழ்சோணாட்டின், திலகமென விளங்குமணி மாட ஆரூர்த் தியாகேசர் பதம்பணிந்து செங்கோ லோச்சி, அலகில்புகழ் பெறுராசராசமன்னன் அபயகுல சேகரன்பால் எய்தும் அன்பர், இலகுமொரு மூவரருள் பதிகமொன்றொன்றே இனிதின் உரைசெய்ய அன்பாற் கேட்டு.

கையிரண்டும் உச்சிமேல் ஏறக் கண்ணீர் கரைந்தோட மெய்ம்முழுதும் புளகம் போர்ப்ப, ஐயன்மலர்ப் பதமுளத்தே கொண்டு போற்றி அரியமுறை தேடஎங்கும் இலாமை யாலே, நையுமனத்தினனாகி இருக்குங் காலை நாரையூ ரினில் ஆதி சைவமறை யோன்பால் வையமெலாம் ஈடேறச் சைவம் வாழ மாமணிபோல் ஒருசிறுவன் வந்து தோன்றி.

2

வளமொடுப நயனவிதிச் சடங்கும் பூண்டு மறைமுதலாம் கலைபயின்று வருநாள் ஈன்ற, கிளர்மறையோன் ஒருர்க்குச் செல்ல மைந்தன் கேடில்பிதா உரைத்தமொழிப் படியே அந்தி, இளமதிச் செஞ்சடைப் பொல்லாப் பிள்ளை யாரை ஏத்தி ஆராதிப்பான் இனிதின் ஏகி உளமலி அன்பொடுதிருமஞ்சனமுன் னாகும் உரியஸலாஞ் செய்துநிவே தனம்முன் வைத்து. 3

“எம்பெருமான் அமுதுசெய வேண்டும்” என்ன இறைஞ் சிடவும் அமுது செயா திருப்பக் கண்டு, வெம்பியுளம் “ஏதேனுந் தவறிங் குண்டோ வேழமுக னே அடியேன் நிவேதித் திட்ட, பம்பமுதம் உண்ணாத தென்னை” என்று பரிந்துதலை தனை மோதப் புகுங்கால் எம்மான், “நம்பிபொறு” எனத்தடுத்தவ்வுமுத மெல்லாம் நன்கருந்த உவந்துநம்பி நவில்வ தானான். 4

“எந்தையே இனி அடியேன் பள்ளிக் கேகில் எங்கள் தேசிகன் அடிப்பான் ஆதலாலே, சந்தமறை முதற்கலைகள் நீயே ஒதித் தரல்வேண்டும்”, எனவேழ முகத்தோன் தானும், அந்தமற ஒதுவிக்க ஒதி நம்பி மகிழ்ந்தனன் அன்றதுபோல மற்றை நாளும், விந்தையொடு நிகழ நம்பி யாண்டார் நம்பி மேனியிருந் திடுஞ்செய்தி வேந்தன் கேளா.

5

“செல்வயிகு திருநாரை யூரில் மேவுஞ் சிவனளித்த மதகரிக்குச் சிந்தை கூர்ந்து, நல்புக முடையநம்பி யாண்டார் நம்பி நண்பினொடு நிவேதிப்பான் மதுர மிக்க, எல்லையில் வாழைக்கனிதேன் அவலோடப்பம் எள்ளுண்டை இவ்வுலகோர்

எடுக்க” என்றே மல்லல்மிகு சேனையுடன் இராச ராச மன்னவனும் அந்நகரில் வந்து சேர்ந்தான். 6

ஆங்கதனுக் கந்நகரில் இடம்போ தாமல் அயல்குழப் பதின்காத அகல எல்லை, மாங்கனிவாழைக்கனிகள் வருக்கை யாவும் வந்தன அவ்வெல்லையெலாம் மருவ வைத்துப், பாங்கினுடன் நம்பிதாள் பணிந்து மன்னன் பலகனிகள் கொணர்ந்தளலாம் பகர்ந்து போற்றி, “ஈங்கிதனைப் பொல்லாத பிள்ளையாருக் கிப்பொழுதே நிவேதிக்க” என்று சொன்னான். 7

நம்பிஅரசன்சொன்ன வார்த்தை கேளா “நன்றுனது பணி” என்ன அருளால் உன்னித், தும்பிமுகன் அடிபணிந்து “மன்னன் இங்குத் தொகுத்தனநீ அமுதுசெய வேண்டும்” என்னக், கம்பமதக் களிற்று முகத் தானும் அங்குக் கருத்தினுடன் நம்பியுரைக் கிசைந்து காட்ட, இம்பரினில் வந்தனநாற் சுத்தி செய்தே இருந்தளலாம் படைக்க அவன் ஏற்றல் செய்தான். 8

புகர்முகக்கை புறப்படவே படைத்த எல்லாம் புகுந்த இடம் அறியாமற் போன பின்னை, அகநெகிழ் மெய்யரும்பிக் கண்ணீர் வார நம்பிகழல் அன்பினால் அரசன் போற்றி, “மிகவும் ஒரு விண்ணப்பம் அடியேற் குண்டு; வேதியனே கேள்” என்று விளம்புவான்; “மெய்ப் புகழ்து சேர் மூவர்தமிழ் தொண்டர் செய்தி பூதலத்தில் விளங்க” எனப் போற்றி நின்றான். 9

அந்தஉரை கேட்டலும்அங் கரசன் தன்னை நம்பிமகிழ்ந் தருள் புரிவான் “அருள்சேர் மூவர், செந்தமிழ்கள் இருந்தஇடம் அன்பருள்ளோர் செய்திக்கவ் விநாயகன்தாள் சிந்தித் தெந்தாய், அந்த வகை ஏதென்று கேட்டால் எந்தை மகிழ்ந்தருளும் அந்நெறியை வழாது னக்குத் தந்திடுவன் மன்னபொறு” என்று சொல்லித் தந்தி முகன் சந்நிதியில் தாழ்ந்து சென்றான். 10

சென்றுபணிந் திபமுகத்தோன் பாதப் போதைச் சென்னி யில்வைத்தவனருளில் திளைத்துச் சிந்தை, ஒன்றுமற உருகிவிழி தாரை கொள்ள உண்மையினால் வந்தித்தங் குவாவோன் தன்னை, “இன்றமிழ்சேர் மூவர்தமிழ் இருந்த எல்லை எல்லையில்சீர்த் திருத்தொண்டர் இயல்பு மூர்த்தி, நன்றும்அருள் செய்தருள வேண்டும்” என்ன நாகமுகன் நம்பிக்கு நவில லுற்றான்.

11

“வார்ந்தருட்கண் நீர் சொரிய நம்பி கேட்ப வண்டமிழ்கள் இருந்த இடம் மன்றுளாடும், கூர்ந்தஇருட் கண்டர்புறக் கடையின் பாங்கர்க் கோலமலர்க் கைகள்அடை யாளமாகச், சார்ந்தன” என் றருள்செய்து தொண்டர் பேறும் சாற்றுதலால் சகதலத்தோர் அருளைச் சார, ஆர்ந்த தமிழ் இருந்த இடம் - அன்பர் செய்தி அத்தனையும் நம்பி மனத்தருளிற் கொண்டார்.

12

கொண்டுகுல சேகரனாங் கோன்பால் வந்து குஞ்சரத் தோன் அருள் செய்த கொள்கை எல்லாம், மண்டுபெருங் காதலுடன் சொல்லி அந்த வண்டமிழின் பெருமைதனை வகுத்துச் சொல்வார்; “கண்ட பெரு மந்திரமே மூவர் பாடல்; கைகாணா மந்திரங்கண் ணுதலோன் கூறல் எண்டிசையுஞ் சிவனருளைப் பெறுதற் காக இம்மொழியின் பெருமையை யான் இயம்பக் கேளீ”.

13

சேடர்மலி காழிநகர் வேந்தர் தாமும், தேவர்புகழ் திருத்தோணிச் சிவனார் பங்கில், பீடுடைய உமைமுலைப்பால் அருளால் உண்டு பிஞ்ஞகனைச் சினவிடைமேல் பெருகக் கண்டு, ‘தோடுடைய செவியன்’ முதல் ‘கல்லூர்’ என்னும் தொடை முடிவாப் பரசமயத் தொகைகள் மாளப், பாடினார் பதிகங்கள் பாவில் ஒன்றாம் பதினாறா பிரம்உளதாப் பகரு மன்றே.

14

திருநாவுக்கரையரெனும் செம்மையாளர் தீஅமணர் சிறை நீங்க அதிகை மேவும், குருநாமப் பரஞ்சுடரைப் பரவிச் சூலை கொடுங் 'கூற்றாயின்' என்ன எடுத்துக் கோதில், ஒருமானைத் தரிக்கும் 'ஒரு வரையுங்' காறும் ஒரு நாற்பத் தொன்பதினாயிரம தாகப், பெருநாமப் புகலூரிற் பதிகங் கூறிப் பிஞ்ஞகனார் அடியிணைகள் பெற்று ளாரே.

15

பின்புசில நாளின்கண் ஆரூர் நம்பி பிறங்குதிரு வெண்ணெய்நல் லூர்ப் 'பித்தா' என்னும், இன்பமுதல் திருப்பதிகம் 'ஊழிதோறும்' ஈறாய்முப் பத்தெண்ணாயிரமதாக, முன்புகன் றவாநொடித்தான் மலையிற் சேர்ந்தார்; முறைக ளெல்லாந் திருத்தில்லை மூதூர் தன்னில், அன்ற வர்க்க இலச் சினையால் வைத்தார் மன்ன ஆராய்ந்து த்ருக" என அருளிச் செய்தார்.

16

"அருமறையைச் சிச்சிலிபண் டருந்தத் தேடும் அது போலன்றிது என்றும் உளதாம் உண்மைப், பரபதமும் தற்பரமும் பரனே அன்றிப் பலரில்லை என்றெழுதும் பனுவல் பாரின், எரியினிடை வேவா(து) ஆற்றெதிரே யோடும் என்புக்கும் உயிர்கொடுக்கும் இடுநஞ் சாற்றும், கரியைவளை விக்குங்கல் மிதக்கப் பண்ணுங் கராமதலை கரையிலுறக் காற்றுங் காணே".

17

என்றென்று நம்பிக்குப் பரிவால் உண்மை இன்றமிழின் பெருமைதனை இயம்பக் கேட்டுக் குன்றொன்று பேருருவங் கொண்டாற்போலும் குஞ்சரத்தோன் அருளினை உட்கொண்டு மன்னன், மன்றினிடஞ் சென்றுமறை யோர்கள் தொண்டர் வாரசடையோர் காவலுடை மரபோர்க் கெல்லாம், "நன்றெங்கள் கணபதிதன் சொல்இ(து)" என்று நன்மையுடன் மன்னவனார் நவிலுங் காலை.

18

அத்தகையோர் “தமிழ்வைத்த மூவர் வந்தால் அறை திறக்கும்” எனஉரைக்க அரசன் தானும், மெய்த்தகுசீர் அம்பலவர்க் குற்ற செல்வ விழாஎடுத்து விளம்புதமிழ் மூவர் தம்மை, உய்த்தணிவீதியினுலுலா வருவித் தும்பர் நாயகன்றன் கோயில்வல மாக்கியுள்ளே, சித்தமெலாம் உருக்குதமிழ் இருக்கை சேரச் சேர்த்திஅவர் சேர்ந்த தெனச் செப்பி நின்றான்.

19

ஐயர்நட மாடும்அம் பலத்தின் டேல்பால் அருள்பெற்ற மூவர்தமதருள் சேர்செய்ய, கையதுவே இலச்சினையாய் இருந்த காப்பைக் கண்டவர்கள் அதிசயிப்பக் கடைவாய் நீக்கிப், பொய்யுடையோர் அறிவுதனைப் புலன்கள் மூடும் பொற்பது போல் போதமிகும் பாடல் தன்னை, நொய்யசிறு வன்மீகம் மூடக்கண்டு நொடிப்பளவி னிற்சிந்தை நொந்த வேந்தன். 20

பார்த்ததனைப் புறத்துய்ப்ப உரைத்து மேலே படிந்திருந்த மண்மலையைச் சேரத் தள்ளிச், சீர்த்ததில தயிலமலி கும்பங் கொண்டு செல்லுநனை யச்சொரிந்து திருஏடெல்லாம், ஆர்ந்தஅரு ளதனாலே எடுத்து நோக்க அலகிலா ஏடுபழு தாகக் கண்டு, “தீர்த்தமுடிக் கணிபரனே பரனே” என்னச் சிந்தைதளர்ந் திருகண்ணீர் சோர நின்றான்.

21

ஏந்துபுகழ் வளவனில்வா றன்பி னாலே இடர்க்கடலின் கரைகாணாதினையும் காலைச், சார்ந்தமலை மகள்கொழுநன் அருளால் “வேதச் சைவநெறித் தலைவரெனும் மூவர் பாடல், வேய்ந்தனபோல் மண்மூடச் செய்தே ஈண்டு வேண்டுவன வைத்தோம்” என்றுலகி லுள்ள, மாந்த ரொடு மன்னவனும் கேட்கு மாற்றால் வானகத்தில் ஓரோசை எழுந்த தன்றே. 22

அந்தமொழி கேட்டலுமே மன்னன் தானும் ஆடினான் பாடினான் அலக்கண் யாவும், சிந்தினான் அமுதமுண்டான் போல நெஞ்சம் தேறினான் நம்பிதிரு வடியில் தாழ்ந்தான்

“பந்தமறு சிவனடியார் கொள்க” என்னாப் பண்டாரந் திறந்து விட்டான் பரிவு கூர்ந்தான் இந்தவகைப் பெருங்களிகொள் மன்னன் தானும் எழில்முறையை முன்போல வகுக்க எண்ணி.

23

மன்னுதமிழ் விரகரெங்கள் காழிவேந்தர் வகுத்தரு ளால் அமைத்த திரு முறைஓர் மூன்றும், அன்னவகை வாக்கீசர் முறைஓர் மூன்றும் ஆரூர் உரைத்ததிரு முறைய தொன்றும், துன்னவகை ஏழாகத் தொகுத்துச் செய்தான் தூயமனு எழுகோடி என்ப துன்னித், தன்னிகரில் திருவருளால் மன்னன் தானுந் தாரணியோர் வீடுபெறுந் தன்மை சூழ்ந்தே.

24

பண்புற்ற திருஞான சம்பந்தர் பதிகமுந்நூற்(று)
எண்பத்தி னான்கினால் இலங்குதிரு முறைமூன்று
நண்புற்ற நாவரசர் முந்நூற்றேழ் மூன்றினால்
வண்பெற்ற முறைஒன்று நூற்றினால் வன்றொண்டர்.

25

ஆகவளர் திருமுறைஏழ் அருட்டிருவா சகமொன்று
மோகமெறி திருவிசைப்பா மாலைமுறை யொன்றுசிவ
போகமிகு மந்திரமாம் மறையொன்று புகழ்பெறவே
பாகமிகுந் திருமுறைகள் பத்தாக வைத்தார்கள்.

26

வைத்தததற்பின் நம்பிகழல் மன்னர்பிரான் மகிழ்ந்திறைஞ்சித்
“சித்திதரும் இறைமொழிந்த திருமுகப்பா சுரம்முதலாம்
உய்த்தபதி கங்களையும் ஒருமுறையாச் செய்க” எனப்
பத்திதருந் திருமுறைகள் பதினொன்றாப் பண்ணினார்.

27

மந்திரங்கள் எழுகோடி ஆதலினால் மன்னுமவர்
இந்தவகை திருமுறைகள் ஏழாக எடுத்தமைத்துப்
பந்தமுறு மந்திரங்கள் பதினொன்றும் ஆதலினால்
அந்தமுறை நான்கினொடு முறை பதினொன் றாக்கினார்.

28

ஆக்கியபின் திருத்தொண்டத் தொகைஅடைவை அருளாலே
நோக்கியபின் நாயன்மார் நுடங்கடைவும் தொழிற்பேறும்
பாக்கியத்தால் இபமுகத்தோன் அருள்செய்த பகுதியினால்
வாக்கியல்சேர் அந்தாதி நம்பிஅடை வேவ குத்தார். 29

சீருள்சேர் அறுபத்து மூவர்தனித் திருக்கூட்டம்
சாரும் அவர் ஒன்பானுந் தண்டமிழா னுரைசெய்து
பேரிசையாம் வகைஅடவு புவியினிடைப் பெருமையினார்
சீருலவு திருளுக்கத் தம்புலியூர் சென்றடைந்தார். 30

சென்னியருள் நம்பிஇவர் அந்நகரைச் சேர்ந்துசிவன்
மன்னுதிருக் கோயிலினை வலங்கொண்டு பணிந்(து) “அரனே
இன்னிசைதந் தருள்” என்ன இரக்கமுடன் குறைந்திரப்பக்
கன்னியொரு பங்குடையோன் அருள் செய்த
கடனுரைப்பாம். 31

“நல்லிசையாழ்ப் பாணனார் நன்மரபின் வழிவந்த
வல்லிஒருத் திக்கிசைகள் வாய்ப்பஅளித் தோம்” என்று
சொல்லஅவள் தனைஅழைத்துச் சுருதிவழிப் பண்தழுவும்
நல்லிசையின் வழிகேட்டு நம்பிஇறை உள்மகிழ்ந்தார். 32

“ஆங்கவளை அம்பலத்துள் ஆடுவார் திருமுன்பே
பாங்கினுடன் கொடுவந்து பண்ணடைவு பயில்பாடல்
ஓங்கருளால் முறைபணித்தற் கொக்கும்” என ஓரோசை
நீங்கரிய வானின்கண் நிகழஅர சன்கேட்டான். 33

மன்னனுக்கும் நம்பிக்கும் மறையவர்மூ வாயிரவர்
பன்னரிய திருத்தொண்டர் பலதுறையோர்க் குங்கேட்க
இன்னருள்முன் வியந்துரைத்த இவள்முதலா இசைத்த இசை
தென்னிலமேல் மிகத்தோன்றத் திருவருளால் தோன்றியதாம். 34

சொல்நட்ட பாடைக்குத் தொகைஎட்டுக் கட்டளையாம்;
 இன்னிசையால் தருந்தக்க ராகத்தேழ் கட்டளையாம்;
 பன்னுபழந் தக்கரா கப்பண்ணின் மூன்றுளதாம்;
 உன்னரிய தக்கேசிக் கோரிரண்டு வருவித்தார். 35

மேவுகுறிஞ் சிக்கஞ்சு; வியாழக்குறிஞ் சிக்காறு;
 பாவுபுகழ் மேகரா கக்குறிஞ்சிப் பாலிரண்டு;
 தேவுவந்த இந்தளத்தின் செய்திக்கு நான்கினிய;
 தாவில்புகழ்க் காமரத்தின் தன்மைதனக் கிரண்டமைத்தார் 36

காந்தார மாகிய பியந்தையாங் கட்டளைக்கு
 வாய்ந்தவகை மூன்றாக்கி வன்னட்ட ராகத்திற்(கு)
 ஏய்தவகை இரண்டாக்கிச் செவ்வழியொன் றாக்கிஇசைக்
 காந்தார பஞ்சமத்தின் கட்டளைமூன் றாக்கினார். 37

கொல்லிக்கு நாலாக்கிக் கவுசிகத்துக் கூறும்வகை
 சொல்லிரண் டாக்கிமிகு தூங்கிசைநேர் பஞ்சமத்திற்(கு)
 ஒல்லையினில் ஒன்றாக்கிச் சாதாரிக் கொன்பதாப்
 புல்லும்இசைப் புறநீர்மைக் கொன்றாகப் போற்றினார். 38

அந்தாளிக் கொன்றாக்கி வாகீசர் அருந்தமிழின்
 முந்தாய பலதமிழுக் கொன்றொன்றாம் மொழிவித்து
 நந்தாத நேரிசையாங் கொல்லிக்கு நாட்டிலிரண்(டு)
 உந்தாடுங் குறுந்தொகைக்கோர் கட்டளையா விரித்துரைத்தார். 39

தாண்டகமாம் பாவுக்கோர் கட்டளையாத் தாபித்தங்(கு)
 ஆண்டகையார் தடுத்தாண்ட ஐயர்அருள் துய்ய முறைக்(கு)
 ஈண்டிசைசேர் இந்தளத்துக் கிரண்டாக எடுத்துரைத்து
 நீண்டதக்க ராகத்துக் கிரண்டாக நிகழ்வித்தார். 40

கூறரிய நடடரா கத்திரண்டு கொல்லிக்கு
வேறுவகை மூன்றாக மிகுத்தபழம் பஞ்சுரத்துக்(கு)
ஏறும்வகை இரண்டாக்கி இன்னிசைதேர் தக்கேசிப்
பேறிசைஆ நாக்கியதிற் காந்தாரம் பிரித்திரண்டாம். 41

ஒன்றாகுங் காந்தார பஞ்சமத்துக் கோரிரண்டாம்
நன்றான சீர்நட்ட பாடைக்கு நவின்றுரைக்கில்
குன்றாத புறநீர்மைக் கிரண்டாகுங் கூறுமிசை
ஒன்றாகக் காமரத்துக் கொன்றாகப் போற்றினார். 42

உற்றஇசைக் குறிஞ்சிக்கோர் இரண்டாக வகுத்தமைத்துப்
பற்றரிய செந்துருத்திக் கொன்றாக்கிக் கவுசிகப்பால்
துற்றஇசை இரண்டாக்கித் தூயஇசைப் பஞ்சமத்துக்
கற்றஇசை ஒன்றாக்கி அரனருளால் விரித்தமைத்தார். 43

இந்தவகை சிவன்செவிப்பால் எக்கண்ணுந் தழைத்தோங்க
அந்தமிலா அறுபத்து மூவருள் அம்புவிமேல்
நந்தியிட மும்மலமும் நல்லுலகோர் நீங்கியிடச்
சிந்தைஅருட் சிவமாகத் தெளிவித்தான் அருட்சென்னி 44

சீராரூந் திருமுறைகள் கண்டதிறற் பார்ந்திபனாம்
ஏராரும் இறைவனையும் எழிலாரும் நம்பியையும்
ஆராத அன்பினுடன் அடிபணிந்தங் கருள்விரவச்
சோராத காதல்மிகுந் திருத்தொண்டர் பதந்துதிப்பாம். 45

திருமுறைகண்ட புராணம் முற்றிற்று.

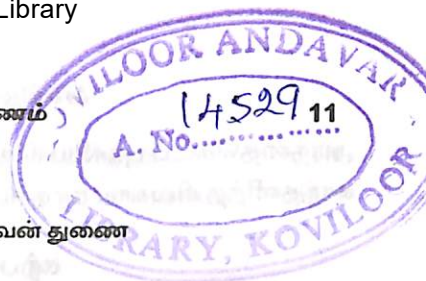
ஆகத் திருவிருத்தம் - 46

சேக்கிழார் புராணம்

உ

சிவ சிவ

திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

கொற்றவன் குடி

உமாபதி சிவாசாரியார்

அருளிச் செய்த

திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு

என்னும்

சேக்கிழார் சுவாமிகள் புராணம்

பாயிரம்

விநாயகர்

வானுலகும் மண்ணுலகும் வாழ்மறை வாழப்
பான்மைதரு செய்யதமிழ் பார்மிசை விளங்க
ஞானமத ஐந்துகர மூன்றுவிழி நால்வாய்
ஆனைமுகனைப்பரவி அஞ்சலிசெய் கிற்பாம்.

சபாநாதர்

சீராருஞ் சதுமறையும் தில்லைவாழ்ந்தணரும்
பாராரும் புலிமுனியும் பதஞ்சலியும்
வாராருங் கடல்புடைசூழ் வையமெலாம் ஈடேற
ஏராரு மணிமன்றுள் எடுத்ததிரு வடிபோற்றி.

சிவகாமசுந்தரி

பரந்தெழுந்த சமண்முதலாம் பரசமய இருள்நீங்கச்
சிரந்தமுவு சைவநெறித் திருநீற்றின் ஒளிவிளங்க

சேக்கிழார் புராணம்

12

அரந்தைகெடப் புகலியர்கோன் அமுதுசெயத் திருமுலைப்பால்
சுரந்தளித்த சிவகாம சுந்தரிபூங் கழல்போற்றி. 3

கற்பக விநாயகர்

மலரயனுந் திருமாலுங் காணாமை மதிமயங்கப்
புலிமுனியும் பதஞ்சலியுங் கண்டுதொழப் புரிசடையார்
குலவுநடந் தருந்தில்லைக் குடதிசைக்கோ புரவாயில்
நிலவியகற் பகக்கன்றின் நிரைமலர்த்தா ளிணைபோற்றி. 4

சுப்பிரமணியர்

பாறுமுக மும்பொருந்தப் பருந்துவிருந் துணக்கமுகு
நூறுமுக மாயணைந்து நூழில்படு களம்புகுத
மாறுமுகந் தருநிருதர் மடியவடி வேலெடுத்த
ஆறுமுகன் திருவடித்தா மரையிணைக ளவைபோற்றி. 5

சைவ சமயுச்சாரியர்

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல்போற்றி;
ஆழிமிசைக் கல்மிதப்பில் அணைந்தபிரான் அடிபோற்றி;
வாழிதிரு நாவலூர் வன்றொண்டர் பதம்போற்றி;
ஊழிமலி திருவாத வூர்திருத் தாள்போற்றி. 6

திருத்தொண்டர் - சேக்கிழார்

தில்லைவாழ் அந்தணரே முதலாகச் சீர்படைத்த
தொல்லையதாந் திருத்தொண்டத் தொகையடியார் ப்தம்போற்றி;
ஒல்லையவர் புராணகதை உலகறிய விரித்துரைத்த
செல்வமலி குன்றத்தூர்ச் சேக்கிழா ரடிபோற்றி. 7

நூற்பெயர்

தாய்மலர்ந்த முகத்தினளாய்த் தழுவிமுலை தரவந்த
நோய்மலர்ந்த பிறவிதொறு நுழையாமல் உலகுய்யத்

தீமலர்ந்த சடைக்கூத்தர் திருவருளாற் சேக்கிழார்
வாய்மலர்ந்த புராணத்தின் வரலாறு விரித்துரைப்பாம்.

8

அவையடக்கம்

ஊர்க்கடலை இவனெனவந் துதித்தநான் ஓங்குதமிழ்
நூற்கடலைக் கரைகண்டு நுவலநினைக் குமதுதிருப்
பாற்கடலைச் சிற்றெறும்பு பருகநினைப் பதுபோலும்
நீர்க்கடல்குழ் மண்ணுலகை நிறுக்கநினைக் குமதொக்கும். 9

தேவுடனே கூடியசொல் செழுந்தமிழோர் தெரிந்துரைத்த
பாவுடனே கூடியஎன் பருப்பொருளும் விழுப்பொருளாம்;
கோவுடனே கூடிவருங் குருட்டாவும் ஊர்புகுதும்;
பூவுடனே கூடியநார் புனிதர்முடிக் கணியாமால்.

10

நூல்

பாலாறு வளஞ்சுரந்து நல்க் மல்கும் பாளைவிரி
மணங்கமழ்பூஞ் சோலைதோறும், காலாறு கோலிஇசை பாட
நீடும் களிமயில்நின்றாடும் இயல் தொண்டை நாட்டுள்,
நாலாறு கோட்டத்துப் புலியூர்க் கோட்டம் தன்றிபுனை
குன்றைவள நாட்டு மிக்க, சேலாறு கின்றவயற்குன்றத் தூரில்
சேக்கிழார் திருமரபு சிறந்த தன்றே.

11

நாடெங்கும் சோழன்முனந் தெரிந்தே ஏற்றும் நற்குடி நாற்
பத்தெண்ணா யிரத்து வந்த, கூடல்கிழான் புரிசைகிழான்
குலவுசீவென் குளப்பாக்கிழான் வரிசைக் குளத்து கிழான்முன்,
தேடுபுக ழாரிவருஞ் சிறந்து வாழச் சேக்கிழார் குடியிலிந்தத்
தேசம் உய்யப், பாடல்புரி அருண்மொழித்தே வரும்பி னந்தம்
பாலறா வாயரும்வந் துதித்து வாழந்தார்.

12

இமயமலையரையன்மகள் தழுவக் கச்சி ஏகம்பர் திருமேனி
குழைத்த ஞான்று, சமயமவை ஆறினுக்குந் தலைவிக் கீசர்

தந்தபடி எட்டுழக்கீ ராழி நெல்லும், உமைதிருச்சூடகக்கையால்
கொடுக்க வாங்கி உழவு தொழி லாற்பெருக்கி உலக மெல்லாம்,
தமதுகொழு மிகுதிகொடு வளர்க்கும் வேளாண் தலைவர்பெரும்
புகழ்உலகில் தழைத்த தன்றே. 13

விளைகழனி பூலோகம் முழுதும் ஏரி விரிதிரைநீர்க் கடல்
வருணன் கம்பு கட்டி, கிளர்கலப்பை தருசமையாள் சுவேத
ராமன் கிடாமறலி வசத்தீசன் வசத்தான் என்றிங், களவறிந்தாண்
டாண்டுதொறும் விதைதப் பாமல் அளக்குமவள் கச்சியறம்
வளர்த்த மாதா, ஒளிபெருகு கொழுமிகுதி எறும்பீ றான
உயிரனைத்தும் தேவரும் உண்டுவப்ப தன்றே. 14

மாறுகொடு பழையனூர் நீலி செய்த வஞ்சனையால்
வணிகன் உயிர் இழப்பத் தாங்கள், கூறியசொல் பிழையாது
துணிந்து செந்தீக் குழியிலெழு பதுபேரும் முழுகிக் கங்கை,
ஆரணிசெஞ் சடைத்திருவாலங்காட் டப்பர் அண்டமுற
நிமிர்ந்தாடும் அடியின் கீழ்மெய்ப் பேறுபெறும் வேளாளர்
பெருமை எம்மால் பிறித்தளவிட் டிவளவெனப் பேசலாமோ. 15

காராளர் அணிவயலின் உழுது தங்கள் கையார நட்டமுடி
திருந்தில் இந்தப், பாராளுந் திறல்அரசர் கவித்த வெற்றிப் பகம்
பொன்மணி முடிதிருந்துங் கலப்பை பூண்ட, ஏரால்எண் டிசை
வளர்க்கும் புகழ்வே ளாளர் ஏரடிக்குஞ் சிறுகோலால் தரணி
யாளச், சீராக முடியரசர் இருந்து செங்கோல் செலுத்துவர்வே
ளாளர்புகழ் செப்ப லாமோ. 16

வாயிலார் சத்தியார் விறல்சேடர் மிண்டர் வாக்கரையர்
சாக்கியர்கோட் புலிகஞ் சாறர், ஏயர்கோன் கலிக்காமர் முனைவித்
தாக்கும் இளையான்றன் குடிமாறர் மூர்க்கர் செங்கைத், தாயனார்
செருத்துணையார் செருவில் வெம்போர் சாதித்த முனையடுவார்
ஆக நம்பி, பாயிரஞ்சேர் அறுபதுபேர் தனிப்பேர் தம்மில்
பதினமூவர் வேளாளர் பகருங் காலே. 17

அத்தகைய புகழ்வேளாண் மரபில் சேக்கிழார் குடியில் வந்த அருண்மொழித்தே வாக்குத், தத்துபரி வலவனுந்தன் செங்கோ லோச்சுந் தலைமைஅளித் தார்தமக்குத் தனது பேரும், “உத்தமசோ முப்பல்லவன்தான்” என்றும் உயர்பட்டங் கொடுத்திடஆங் கவர்நீர் நாட்டு, நித்தனுறை திருநாகேச் சுரத்தில் அன்பு நிறைதலினால் மறவாத நிலைமை மிக்கார். 18

தம்பதிசூன் றத்தூரில் மடவ ளாகந் தானாக்கித் திருக் கோயில் தாபித் தங்கண், செம்பியர்கோன் திருநாகேச் சுரம் போலீதுந் திருநாகேச் சுரமெனவே திருப்பேர் சாற்றி, அம்புவியில் அங்காங்க வைபவங்கட் கானபரி கலந்திருநாள் பூசை கற்பித்(து) இம்பர்புகழ் வளவன் அரசரிமைச் செங்கோல் இமசேது பரியந்தம் இயற்று நாளில். 19

கலகமிடும் அமண்முருட்டுக் கையர் பொய்யே கட்டி நடத்தியசிந்தா மணியை மெய்யென்று உலகிலுள்ளோர் சிலர்கற்று நெற்குத் துண்ணா துமிக்குத்திக் கைவருந்திக் கறவை நிற்க, மலடுகறந் துளந்தளர்ந்து குளிர்பூஞ் சோலை வழியிருக்கக் குழியில்விழுந் தளறு பாய்ந்து, விலைதருமென் கரும்பிருக்க இரும்பை மென்று விளக்கிருக்க மின்மினித்தீக் காய்ந்து நொந்தார். 20

வளவனுங்குண் டமண்புரட்டுத் திருட்டுச் சிந்தா மணிக் கதையை மெய்யென்று வரிசை கூர, உளமகிழ்ந்து பலபடப்பா ராட்டிக் கேட்கஉபயகுல மணிவிளக்காஞ் சேக்கி ழார்கண்(டு), இளஅரசன் தனைநோக்கிச் “சமணர் பொய்ந்நூல் இது மறுமைக் காகா(து) இம்மைக்கு, மற்றே வளமருவு கின்றசிவ கதைஇம் மைக்கும் மறுமைக்கும் உறுதி” என வளவன் கேட்டு. 21

“அவகதையாய்ப் பயனற்ற கதையீ தாகில் அம்மையும்இம் மையும் உறுதிபயக்கத் தக்க, சிவகதைஏ ததுகற்ற திறமைப்

பேரார் சீவகசிந்தாமணிபோல் இடையில் வந்த நவகதையோ? புராதனமோ முன்னாலுண்டோ? நானிலத்துச் சொன்னவரார்? கேட்ட பேரார்? தவகதையோ? தவம்பண்ணிப் பேறு பெற்ற தனிக்கதையோ? அடைவுபடச் சாற்றும்” என்றான். 22

செம்பியர்பூ பதிமகிழ்ந்து வினவிக் கேட்கச் சேக்கிழார் குரிசில் உரை செய்வார் “ஞாலத்(து), அம்பலவர் திருத் தொண்டர் பெருமை ஆரூர் அடிகள்முதல் அடிஎடுத்துக் கொடுக்க நாவல், நம்பிபதி னொருதிருப்பாட் டாகச் செய்த நலமலிதொண் டத்தொகைக்கு நாரையூரில், தும்பிமுகன் பொருளுரைக்க நம்பியாண்டார் கருதிமொழிக் கலித்துறைஅந் தாதி செய்தார். 23

“ஆயுமறை மொழிநம்பி யாண்டார் நம்பி அருள்செய்த கலித்துறைஅந் தாதி தன்னைச், சேயதிரு முறைகண்ட ராசராச தேவர்சிவா லயதேவர் முதலா யுள்ள, ஏயகருங் கடல்புடை சூழ் உலகமெல்லாம் எடுத்தினிது பாராட்டிற்(று)” என்ன “அந்தத், தூயகதை அடைவுபடச் சொல்வீர்” என்று சோழன்உரைசெய்க் கேட்டுக் குன்றை வேந்தர். 24

தில்லைவாழ் அந்தணரே முதற்பண் பாடு திருநீல கண்டத்துப் பாணர் ஈறாச், சொல்லியதொண் டத்தொகைநூல் வகைஅந் தாதித் தொடர்ச்சியினை விரித்துரைக்க வளவன் கேட்டு, மெல்லியலாள் பங்கர்திரு வருளை நோக்கி வியந்தடியார் தொண்டுசெய்து பேறுபெற்ற, செல்கதியை நினைந்துருகி வளவர் கோமான் சேவையர்காவலரைமுக நோக்கிச் சொல்வான். 25

“அவரவர்கள் நாடவர்கள் இருந்த ஊர்வந்(து) அவத ரித்த திருமரபு திருப்பேர் செய்த, சிவசமயத் திருத்தொண்டு முற்பிற் பாடு சிவனாடிகீழ் உயர்பரம முத்தி பெற்றோர், எவரும்அறி யச்சீவன் முத்தராய்இங் கிருப்பவர்கள் இனிமேலும் பிறப்போர்

மண்மேல், அவர்களைச்சேர்ந் தருள்பெற்றோர் பகைத்துப் பெற்றோர் அவர்கள் பகை யால்நரகில் அடைந்த பேர்கள். 26

இல்லறத்தில் இருந்துநனி முத்தி பெற்றோர் இல்லறத்தில் சிற்றின்ப இயல்பை நீக்கி, நல்லறமாந் துறவறத்தில் நின்று பெற்றோர் நற்பிரமசாரிகளாய் அருள்பெற் றுய்ந்தோர், செல்கதிசற் குருவருளால் சென்று சேர்ந்தோர் சிவபூசை செய்துபர முத்தி பெற்றோர், புல்லறிவு தவிர்ந்துதிரு வேடமே மெய்ப் பொருளெனக் கொண் டரனடிகீழ்ப் பொருந்தப் புக்கோர். 27

இப்படியே அடைவு படப் பிரித்துக் கேட்டால் யாவருக்கு மேதரிக்கச் செவிநா நீட்ட, ஒப்பரிய பொருள்தெரிந்து விளங்கித் தோன்ற உவமையுடைத்தாயகதை கற்க நிற்கத், தப்பில் பெருங் காவியமாய் விரித்துச் செய்து தருவீர் என்றவர்க்குவிடை கொடுத்து வேண்டும். செப்பரிய திரவியமும் கொடுக்க வாங்கிச் சேக்கிழார் குரிசில்திருத்தில்லை சேர்ந்தார். 28

தில்லை எல்லையில் வந்து வந்தெதிர்
தெண்ட னாகவி முந்தெழுந்(து)
அல்லி சேர்கமலத்த டத்தினில்
மூழ்கி அம்பல வாணர்முன்
ஒல்லை சென்றுப ணிந்து கைத்தலம்.
உச்சி வைத்துளம் உருகிநைந்
தெல்லை காணரி தாய் பேரொளி
இன்ப வாரியில் மூழ்கியே. 29

அடைய லாற்புரம் நீறெ முத்திரு
நகைசெய் தன்றொரு மூவரைப்
படியின் மேல்அடி மைகொ ளும்பத
பங்க யங்கள் பணிந்துநின்

சேக்கிழார் புராணம்

18

“றடிக ளேஉன தடியர் சீர்அடி
 யேன்உ ரைத்திட அடிஎடுத்(து)
 இடர்கெ டத்தரு வாய்” எனத்திரு
 வருளை எண்ணிஇ றைஞ்சினார்.

30

அலைபு னற்பகி ரதிந திச்சடை
 யாட வாடர வாட நின்(று)
 இலகு மன்றினில் ஆடு வார்திரு
 வருளி னால்அச ரீரிவாக்(கு)
 “உலகெ லாம்”என அடிஎ டுத்துரை
 செய்த பேரொலி யோசைமிக்
 கிலகு சீரடி யார்செ விப்புலத்
 தெங்கு மாகிநி றைந் ததால்.

31

தில்லை மாநகர் வாழ வாழ்தவ
 சிந்தை அந்தணர் ஆறைஞ்ஞா(று)
 அல்ல தும்பல மடப தித்தவ
 ராசரிக் கையி லுள்ளபேர்
 எல்லை யில்லவர் யாவ ருங்களி
 கொளவி ளங்(கு)அச ரீரிவாக்(கு)
 ஒல்லை வந்தெழ அனைவ ருங்கரம்
 உச்சி வைத்துளம் உருகினார்.

32

உள்ள லார்புரம் நீறெ ழக்கணை
 ஒன்று தொட்டுயர் மன் றில்வாழ்
 வள்ள லார்திரு மாலை யுந்திரு
 நீறு மெய்ப்பரி வட்டமும்
 எள்ள லாரல ரென்று சேவையர்
 காவ லர்க்கிவை இனிதளித்(து)
 அள்ள லார்வயல் நீடு தில்லையில்
 அனைவ ருங்களி கொண்டபின்.

33

சேக்கிழார் புராணம்

19

சேவை காவலர் தொண்டர் சீர்உரை
 செய்வ தற்குயர் செய்யுள்முன்
 மூவ ரோதிய திருநெ றித்தமிழ்
 ஆத லால்வரன் முறைமையால்
 யாவ ரும்புகழ் திருநெ றித்தலை
 வரைவ ணங்கிஇ ணங்கிமெய்த்
 தாவ ருஞ்சிவ சாத னங்கள்
 தரித்து நீறு பரித்தரோ.

34

வந்து சூழ நிரைத்த ஐஇரு
 நூறு கால்மணி மண்டபத்(து)
 எந்தை யார்திரு வருளை யுன்னி
 இருந்து சேவையர் காவலர்
 செந்த மிழ்த்தொடை யால்வி ளங்கிய
 திருவி ருத்தநி ருத்தனார்
 தந்த சொன்முத லாள் டுத்தனர்
 தாணு வானபு ராணநூல்

35

திருமறையோர் புராணமவை பதின்மூன்று, சிவவே
 தியர்அரனை வழிபட்ட புராணமோ ரிரண்டு,
 குரைகழல்மா மாத்திரொன்(று) அறுவர்முடி மன்னர்
 குறுநிலமன் னவர்ஐவர் வணிகர்குலத் தைவர்,
 இருமைநெறி வேளாளர் பதின்மூவர் இடையர்
 இருவர்சா லியர்குயவர் தயிலவினை யாளர்,
 பரதவர்சான் றார்வண்ணார் சிலைமறவர் நீசர்
 பாணரிவர் ஓரொருவ ராம்பகருங் காலே.

36

அறுதிபெறத் திருமரபு குறித்துரையாப் புராணம் அவைகள்
 ஒரு பதின்மூன்று திருகூட்டந் தன்னில், மறுவிலவர் பதியறிந்த
 கதைஇரண்டு வந்த மரபறிந்த கதைஇரண்டு பேரறிந்த
 கதையொன்(று), உறுமரபு தெரியாப் புராணமவை யோரேழ்

ஊரறியாக் கதைஏழு பேரறியாக் கதை எட்(டு), இறுதிலக் கங்கண்ட திருக்கூட்ட மொன்றெண் ணித்தனைஎன் றறியாத திருக்கூட்டம் எட்டே. 37

தில்லைமறை யோர்கலயர் முருகர்பசு பதியார் சிறப்புலியார் கணநாதர் பூசலை சண்டேசர், கல்விநிறை சோமாசி மாறர்நமி நந்தி கவுணியனார் அப்பூதி நீலநக்க ராகச், செல்வமறை யோர்காதை பதின்மூன்று சிவவே தியர்காதை இரண்டுபுகழ்த் துணையார்முப்போதும், வல்லபடி சிவனைஅருச் சிப்பார்கள் மாமாத் திரர்மரபில் சிறுத்தொண்டர் ஒருவர்முடி மன்னர். 38

அறுவரெவ ரவர்செங்கட் சேர்ழர்புகழ்ச் சோழர் அருள்மானி இடங்கழியார் நெடுமாறர்சேரர், குறுநிலமன் னவர்ஐவர் நரசிங்கமுனையர் கூற்றுவனார் கழற்சிங்கர் மெய்ப்பொருள் ஐயடிகள், முறைமைவணி கரில்ஐவர் காரைக்கா லம்மை மூர்த்திகலிக் கம்பர்அமர் நீதிஇயற் பகையார், திறமைவிரி வேளாளர் பதின்மூவர் மூர்க்கர் செருத்துணையார் வாயிலார் கோட்புலியார் சத்தி. 39

தாயனார் இளையான்றன் குடிமாறர் அரசு சாக்கியர்கஞ் சாறர்விறன் மிண்டர்முனை யடுவார், ஏயர்கோன் கலிக்காமர் கோபாலர் மரபில் இருவர்திரு மூலனார் ஆனாயர் குயவர், சேயபுகழ்த் திருநீல கண்டனார் பாணர் திருமரபில் திருநீல கண்டத்துப் பாணர், மேயதிறல் அதிபத்தர் பரதவர்கண் ணப்பர் வேடர்மர பினில்சான்றார் ஏனாதி நாதர். 40

நேசனார் சாலியரில் திருநாளைப் போவார் நீசர்மர பினில்எங்கள் திருக்குறிப்புத் தொண்டர், தூசொலிக்கும் ஏகாலி மரபுதில தயிலத் தொழில்மரபில் கலியனார்மரபுகுறித் துரையாக், காசில்கதை பதின்மூன்று குலச்சிறையார் தண்டி கணம்புல்லர் எறிபத்தர் காரியார் குறும்பர், தேசுடைய பத்தர்பர மனைப்பாடு வார்கள் சித்தத்தைச் சிவன்பால்வைத் தார்ஆரூர்ப் பிறந்தார். 41

செப்பரிய பொய்யடிமை இல்லாதார் மெய்யில் திருநீறு பூசமுனிவர்களுலகு தன்னில், அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் இவர்கள்தமிற்கிலபேர் ஆய்ந்ததமிழ்ப் பேர்சிலபேர் மலையார் சிலபேர், தப்பாத தெலுங்கர் சிலர் மற்றுளதே சத்தார் தவஞ் செய்து பரகதியை அடைந்தவர்கள் சிலபேர், இப்போதும் இருந்தரனை வழிபடுவோர் சிலபேர் இனிமேலுந் திருமேனி கொடுவருவோர் சிலரே.

42

திருஞான சம்பந்தர் திருநாவுக் கரையர் திருமூலர் நெடுமாறர் மங்கையருக் கரசி, கரைசேருங் குலச்சிறையார் யாழ்ப்பாணர் குறும்பர் கணநாதர் அப்பூதி சோமாசி மாறர், உரைசேரும் இவர்கள் பதினொருவர் குருவருளால் உயர்முத்தி யடைந்தவர்கள் எறிபத்தர் கலயர், முருகனார் கண்ணப்பர் ஆனாயர் தாயர் மூர்த்தியார் சண்டேசர் திருநாளைப் போவார்.

43

சேரனார் சாக்கியனார் கூற்றுவனார் தண்டி சிறப்புலியார் பசுபதியார் கலிக்காமர் கலியர், காரியார் அதிபத்தர் நீலநக்கர் பூசல் கணம்புல்லர் கோட்புலியார் நமிநந்தி யடிகள், சீருடைய கழற்சிங்கர் வாயிலார் தூய செருத்துணையார் புகழ்த்துணையார் காடவர்ணியடிகள், மூரிநெடு வேற்செங்கட் சோழனா ராக முப்பதுபேர் சிவலிங்கத் தால்முத்தி யடைந்தோர்.

44

திருநீலக் கண்டனார் இயற்பகையார் மூர்க்கர் சிறுத் தொண்டர் திருக்குறிப்புத் தொண்டர்விறன் மிண்டர், அருள் சேரும் இடங்கழியார் முனையடுவார் சத்தி அமர்நீதி மெய்ப் பொருளார் ஏனாதி நாதர், கரைசேரும் புகழ்ச்சோழர் கஞ்சாறர் மாறர் காரைக்காலம்மைநரசிங்கர்கலிக் கம்பர், வருநேச ராகஒரு பத்தொன்ப தடியார் மணிவேடத் தாரைவழி பட்டரனை யடைந்தோர்.

45

கவுணியர்நா வுக்கரசர் பேயார்இம் மூவர் கற்கும்இயல்
இசைவல்லோர் இசைத்தமிழ் நூல் வல்லோர் பவமணுகாத்திரு
நாளைப்போவார்ஆ னாயர் பாணர்பர மனைப்பாடு வாராக
நால்வர், புவனிபுகழ் ஐயடிகள் திருமூலர் காரி பொய்யடிமை
இல்லாத தமிழ்ப்புலவர் சேரர், நவமுடைய இவர்ஐவர்
இயல்வல்லோர் நின்ற நாயன்மார்தவம் புரிந்து நற்கதியை
அடைந்தோர். 46

இல்லறத்தில் நின்றவர்கள் திருநீல கண்டர் இயற்பகையார்
உள்ளிட்டார் மூர்த்தியார் அப்பர், நல்லதுற வறம்பிரம சாரிகள்
சண்டேசர் நானிலத்தில் அரனடியார் தங்களுடன் சேர்ந்து,
செல்கதிபெற்றவர்களுள் சம்பந்த ருடனே திருமணத்தில்
ஒருமணமாய்ச் சேர்ந்தவர்கள் அநேகர், பல்வளஞ்சேர் ஆரூர
ருடன்சேரர் கையில் பரிஉகைக்க உடன்சென்ற பரிசனமெண்
ணிறந்தோர். 47

சிவனடியா ருடன்பகையாய் முத்தியடைந் தவர்கள்
சேஞ்ஞலூர்ச் சண்டேசர் பிதாஎச்ச தத்தன். கவர்புகழ்சேர்
கோட்புலியார் உரைத்ததிரு விரையாக் கலிபிழைத்த
கிளைபகைத்து நரகினைச்சென்றடைந்தோர், தவரான
மூர்த்தியார் இறைவனுக்குச் சாத்துஞ் சந்தனக்காப் பினை
விலக்கி அமண்சமயச் சார்வாய்ப், புவிபுரந்த கருநடமன்
னவன்முதல னேகர் புராணகதை யினைப்பிரித்துப் புகலஎளி
தலவே. 48

ஆரூரர் திருத்தொண்டத் தொகையுரைத்த நாளில் அடித்
தொண்டு செய்தொண்டர் சிலர்அவர்க்கு முன்னே,
பேரூர்மெய்த் தொண்டு செய்த சிலபேர் அவர்க்குப் பிறகு திருத்
தொண்டுசெயும் பேர்சிலபேராகச் சீருருந் திருத்தொண்டர்
புராணத்திற் சேர்த்துச் சேவையர்கோன் சேர்வைசெயுந்
தொண்டரள விறந்தோர், காளுரும் மணிகண்டர்க் கவரவர்கள்
செய்த கைத்தொண்டின் நிலைகரைகண் டுரைக்கஎளிதலவே. 49

ஒருலகோ ஒருதிசையோ ஒருபதியோ தம்மில் ஒருமரபோ ஒருபெயரோ ஒருகாலந் தானோ, பேருலகில் ஒருமைநெறி தருங்கதையோ பன்மைப் பெருங்கதையோ பேர்ஒன்றோ அல்லவே இதனை, ஏர் “உலகெ லாம் உணர்ந்தோ தற்கரிய வன்” என் நிறைவன்முதல் அடியெடுத்துக் கொடுத்தருளக் கொண்டு, பாருலகில் நாமகள்நின் றெடுத்துக்கை நீட்டப் பாடிமுடித் தனர்தொண்டர் சீர்பரவவல்லார். 50

கருங்கடலைக் கைநீத்துக் கொள்ளளிது முந்நீர்க் கடற்கரையின் நொய்மணலை எண்ணிஅள விடலாம், பெருங்கடல்மேல் வருந்திரையை ஒன்றிரண்டென் றெண்ணிப் பிரித்தெழுதிக் கடைஇலக்கம் பிரித்துவிட லாகும். தருங் கடலின்மீனைஅளவிடலாகும்வானத்தாரகையை அளவிடலாம் சங்கரன்தாள் தமது, சிரங்கொள்திருத் தொண்டர் புராணத்தை அள விடநஞ் சேக்கிழார்க் கெளிதலது தேவர்க்கும் அரிதே. 51

அறுபதுபேர் தனித்திருப்பேர் திருக்கூட்டம் ஒன்பதாகஅறு பத்தொன்ப(து) அரனடியார் கதையை, மறுவில்திரு நாவலூர்ச் சிவமறையோர் குலத்து வருசடைய னார்மனைவி இசைஞானி வயிற்றில் உறுதிபெற அவதரித்த ஆரூர் முன்னாள் உரைசெய்த திருத்தொண்டத் தொகைப்பதிகத் தடைவே, நறைமலிபூம் பொழில்புடைகூழ் திருநாரை யூரில் நம்பி யாண்டார் திருவந்தாதிகடைப் பிடித்து. 52

காண்டம்இரண் டாவகுத்துக்கதைப்பரப்பைத் தொகுத்துக் கருதரிய சருக்கங்கள் பதின்மூன்று நிலையிட்(டு), ஈண்டிரைத்த புராணத்தில் திருவிருத்தம் நாலா யிரத்திருநூற் றைம்பத்து மூன்றாக அமைத்துச், சேண்டகையை திருத் தொண்டர் புராணமெனப் புராணத் திருமுறைக்குத் திருநாமஞ் சீர்மைபெற அமைத்திட்டாண்டகைமை பெறஎழுதி மைக் காப்புச் சாத்தி அழகுபெறக் கவளிகையும் அமைத்ததில்வைத் ததன்பின். 53

“சேவை காவலர் புராண கதைதொகை செய நினைந்தெமை அகன்றபின், யாவர் தாம்அரு கிருந்த பேர்க்கதை சென்ற தெவ்வளவி ருந்ததெங்(கு), ஆவ தென்னிவைகள் அறிய வேண்டுமதறிந்து வாரும்” என வளவர்கோன், ஏவி னானுரிய தூதர் தூதரறியாமல் ஒற்றரையு மேவினான்.

54

வென்றி வேல்வளவன் அளவ நிந்துவர விட்ட காளையர் “புராணநூல், ஒன்று பாதிக்கதை சென்ற(து)” என்றுசிலர் ஓடி னார் சிலர் உவந்துசென்(று), இன்று நாளைமுடியும் புராணம்இனி” என்றுரைத்திடஇ றைஞ்சினான், சென்று நற்கதை முடிந்த(து) என்று சிலர் செம்பியற் குறுதி செப்பினார்.

55

வந்து சொன்னவர்கள் அனைவ ருக்குநவ மணிக ளுந்துகிலுமம்பொனும், சிந்தி அள்ளியும் உவந்து வீசிஉயர் செம்பொன் அம்பலமருங்கில்வாழ், அந்தி வண்ணர்நட மும் பணிந்துமுதல் அடிஎடுத்தவர் கொடுத்திடப், புந்தி செய்துமகிழ் சேவை காவலர் “புராணமுந்தொழுவன் நான்” எனா.

56

வீதி வீதிகள்தொ றுந்தொறும் பயணம் என்று வென்றிமணி முரசறைந், தோதி வேதியர்கள் எண்ணிஇட்ட உயர் நாளும் ஓரையும் முகூர்த்தமும், போதநாடிவரை புரை கடக்களிறு புரவி தேர்கருவியாள்தரச், சாது ரங்கமுட னேசெலப் பிளிறு தந்தி மேல்கொடு நடந்தனன்.

57

தேர்மு ழக்கொலி மழைக்க டக்கரட சிந்துரக் களிறு பிளிறுசீர், ஆர்மு ழக்கொலி பரிச்செ ருக்கொலி பதாதி வந்தெதிர் அடர்ந்தெழும் போர்மு ழக்கொலி சமூக்கி லாதுயர் படைக்க லன்புணரும் ஓசைஏழ், கார்மு ழக்கொலியின் எட்டி ரட்டிநிறை கடல்மு ழக்கென முழக்கெழ.

58

வளவர் கோன்வர வறிந்த தில்லைமறை யோரும்வண்மை மடபதிகளும் பிளவு கொண்டமதி நுதலம் டந்தையரும் மற்று

முள்ளபெரியோர்களும், களவி லாதமொழி கொடுபு ராணகதை செய்த கங்கைகுல திலகரும், தளவ மாலை அப யனைஎதிர்ந் தினிய சார ஆசிபல சாற்றினார். 59

முண்ட மானதிரு முடியும் இட்டதிரு முண்ட முங்கவச முந்துணைக், குண்ட லங்களும் இரண்டு காதினும் வடிந்தலைந்த குழை யுந்திருக், கண்ட மாலைகர மாலை யுஞ்சிரசு மாலை யுங்கவின் விளங்கவே, தொண்டர் சீர்பரவு வான்அ ணைந்தகப சரிதை சோழனெதிர் கண்டனன். 60

கண்ட போதுள மகிழ்ந்து தன்னைஅறி யாதுகைகள் தலை மீதுறக், 'கொண்ட வேடம்அர னடியர் வேடம்இது குறைவி லாததவவேடம்'என், றண்ட வாணர்திரு வருளை யுன்னிஅவர் அடிமை கொண்டபெரு மையைநினைந்(து), எண்ட யங்கரசர் ஏறு சேவையர்குலாதி பாதுகை இறைஞ்சினான். 61

இறைஞ்சி அம்பலவர் பாத தாமரை இறைஞ்ச எண்ணிவரன் முறைமையால், அறஞ்சி றந்தமுனி சேவை காவலரும் ஆறைஞ்ஞாறுமறை யோர்களும், துறஞ்சி றந்தமட பதிகளுந் தொடரவந்து மன்னன்அரி பிரமர்பால், மறைஞ்சு நின்றபொருள் வெளிப்படக் கனக மன்றில் நின்றபடி கண்டனன். 62

கண்ட கண்ணருவி தாரை கொள்ளஇரு கைகள் அஞ்சலி கொளக் கசிந்(து), எண்ட ரும்புளக ரோம கூபம் எழ இன்பம் வாரிகரைபுரளவாய், விண்ட தூமொழிகள் குழற அன்பினொடு விம்மி விம்பி அருள் மேலிடத், தெண்ட னாகமுன் விழுந் தெழுந்துநனி செம்பியன்பரவ எம்பிரான். 63

"சேக்கி ழான்நமது தொண்டர் சீர்பரவ நாம்மகிழ்ந்(து) 'உலகம்' என்றுநம் வாக்கி னால்அடி எடுத்து ரைத்திட வரைந்து நூல்செய்து முடித்தனன், காக்கும் மேல்வளவ நீஇ தைக்கடிது

கேள்” எனக் கனக வெளியிலே, ஊக்க மானதிரு வாக்கெழுந்தது
திருச்சிலம்பொலியும் உடனெழ. 64

“மன்று ளாடிதிரு வாய்ம லர்ந்தமொழி யுஞ்சிலம் பொலியும்
மன்றிலே, நின்ற மானிடர்செ விப்பு லன்புக நிறைந்த தன்றியும்
நிலத்தின்மேல், ஒன்றி நின்றயர் சராசரங் கள்அடை யக்கசிந்
துருகி ஒலிடக், குன்றி லங்குதிரள் தோள்ந ரேந்திர பதிகுது
ஒலித்துளம் மகிழ்ந்தனன். 65

“தொண்டர் தொண்டுசெய் புராண காதைமதி சூடு நாதர்
திருவருளினால், விண்ட நீதிபுனை சேக்கி ழார்முனி
விரித்துரைத்தகதை கேட்பதற்(கு), அண்ட வாணர்அடி
யாரெலாங் கடுக வருக” என்று திசை திசைதொறும், எண்ட
யங்கரசன் ஏடுட்டுத் தெழுதி ஆளும் ஓலைகளும் ஏவினான். 66

கவச மணிந்த சனங்களு மிங்கித முங்கம்பித்
தவச முறுஞ்சிவ சிந்தையும் அன்பக லாமேன்மைத்
தவச ரிதத்தொழி லுஞ்சிவ சாதன முஞ்சாரச்
சிவச மயத்தவர் யாவரும் வந்து திரண்டார்கள்; 67

வேதியர் வேத முழக்கொலி வேதத் தைத்தமிழால்
ஓதிய மூவர் திருப்பதி கத்தொலி ஓவாமல்
பூதி அணிந் ‘தரகரன’ அன்பர் புகழ்ந்தோதும்
காதியல் பேரொலி காரொலி போலொலி கைத்தேற. 68

பூசிப் பவர்சிலர் பூசித் தன்பொடு புனிதன்தாள்
நேசிப் பவர்சிலர் “பிறவா வரம்அருள் நிமலா” என்
றியாசிப் பவர்சிலர் திருமுறை எழுதிக் களிகூர
வாசிப் பவர்சில ராக இருந்து மகிழ்ந்தார்கள். 69

தெள்ளு திரைக்கடல் மீது மிதந்த திருத்தோணி
வள்ளலை அன்புசெய் அன்பர் மடங்கள் தொறும்பாலர்

மெள்ள இருந்து மிழற்று புராண விருத்தத்தைக்
கிள்ளைகள் பாடி உரைப்பன கேட்பன மெய்ப்பூவை. 70

மற்றது கண்டு களித்த நலத்த மனத்தோடு
சுற்றிய மந்திரி மாரொடு தந்திரி மார்குழத்
தெற்றென வந்து திரண்டு முரண்தரு சீர்நாடு
பெற்றது செல்வ மெனத்தனி யோகை பெருத்தார்கள். 71

பாடினர் தும்புரு நாரதர் நீடிசை பாடாநின்(று)
ஆடினர் வானில் அரம்பையர் அஞ்சலி எஞ்சாமல்
சூடினர் மண்ணின் மடந்தையர் எந்தை துணைப்பாதம்
தேடினர் மாலயன் அன்பர் நடந்தரி சித்தார்கள். 72

சங்கொடு பேரி கறங்கிசை வீணை தனித்தாளம்
வங்கிய காளமிடக்கை கடக்கை மணிக்காளம்
பொங்கிய பம்பை வலம்புரி கண்டை முதற்பொற்பார்
மங்கல தூரியம் எங்கும் முழங்கி வனப்பெய்த 73

வேதியர் வேள்வி நெடும்புகை ஆலயம் எங்கெங்கும்
காதிய குங்குலி யப்புகை நீடு கருப்பாலைச்
சோதி நெடும்புகை தோரண வீதி தொறுந்தோறும்
மாதர் புகைக்கும் அகிற்புகை எங்கும் வனப்பெய்த 74

ஆடக நாடக சாலைகள் முத்தணி அத்தாணி
மேடை அரங்குக் ளங்க மிலாத வெளிக்கூடம்
மாட மதிட்கன மாளிகை சூளிகை எங்கெங்கும்
தோடவிழ் மாலைகள் பொன்னரி மாலைகள் சூழ்வித்தார். 75

பழுதக லத்திரு வலகு விருப்பொடு பணிமாறிக்
குழைவு பெறத்திகழ் கோமய நீர்குளி ரச்செய்து
தழைபொதி தோரண முங்கொடி யுந்துகி லுஞ்சார்வித்(து)
அழகு பெறத்திரு வீதி புதுக்கி யதன்பின்பு. 76

திருநெறித்தமிழ் வல்ல பேர்கள் சிவாக மங்கள் படித்தபேர்
கருநெறிப்பகை ஞான நூல்பல கற்ற பேர்மறை கற்றபேர்
குருநெறிக்குரி யோரி லக்கண லக்கி யங்கள்கு நித்தபேர்
பெருநெறிப்பல காவியங்கதை பேச வல்லவர் அனைவரும்.

77

வள்ளலார் திருநடஞ்செய் மன்றின் முன்றில் மறையவர்
கோமயசலத்தால் மெழுகித் தாபித், தெள்ளரும்வெண் சுதை
யொழுக்கி அறுகாற் பீடம் இட்டதன்மேல் பசும்பட்டு விரித்து
மீதே, வெள்ளைமடித் திட்டமது மலருந் தூவி விரைநறுந்தூ
பங்கொடுததாதனங்கற் பித்துத், தெள்ளுதமிழ்ச் சேக்கிழார்
புராணஞ் செய்த திருமுறையை அதன்மேல்வைத் திறைஞ்சிப்
போற்றி.

78

“வாழ்விருத் தொண்டர்புராணத்தை நீரே வாசித்துப்
பொருள் அருளிச் செய்வீர்” என்று, சோழர்பெரு மான்முதலாம்
அடிய ரெல்லாஞ் சொலக்கேட்டுக் குன்றைமுனி மன்றுளாடும்,
தாழ்சடையான் அடிஎடுத்துத் தரத்தாஞ் செய்த சைவகதை
யினை விளக்க விரித்துச் சொல்லச், சூழ” இருந்தம்பலவர் அடியா
ரெல்லாம் சுருதிமொழி இது எனக்கை தொழுது கேட்டார். 79

தாளுடைய திருச்சிலம்பு புலம்பநடம் புரியுந் தன்மைஅர
னுக்கிசைந்த பேர்வழியி னாளும், ஆளுடைய பிள்ளையார்
அவதரித்த நாளும் அவரழுது திருஞானம் அமுதுசெய்த நாளும்,
குளுடைஆதிரைநாளாம் சித்திரைஆ திரைநாள் தொடங்கிஎதி
ராம் ஆண்டு சித்திரைஆ திரையின், நாளடைய கதைமுடிப்பம்
எனக்குன்றை வேந்தர் நடத்தஅனை வருமிருந்து கேட்டனர்நாள்
தோறும்.

80

சிறப்புடைய மூவர்முத லிகள்திருவாய் மலர்ந்த திருநெறிய
தமிழ்மூலர் திருமந்திர மாலை, அறப்பயனாங் காரைக்கால்
பேயிரட்டை மாலை அந்தாதி மூத்தபதி கங்குழிற் றறிவார்,

மறப்பரிய பொன்வண்ணத் தந்தாதி திருமும் மணிக்கோவை
தெய்வ உலாஐயடிகள் வெண்பா, உறுப்பாகத் திருவிருத்தம்
உடலாகப் பொருட்கோள் உயிராக நாலடியால் நடந்ததுல
கெல்லாம். 81

அன்றுமுதல் நாடோறும் நாடோறும் அண்ணல் அடியர்
அளவிறந்த பெயர் வந்தவர்க ளெல்லாம், சென்றுறையத்
திருமடங்கள் திருமடங்கள் தோறும் திருவிளக்கங் கவர்சாத்த
உள்ளுடைமேற் போர்வை, துன்றியசெந் நெலின் அடிசில்
கன்னல்நறுங் கணிகள் தூயஅறு சுவைக்கறிநெய் தயிர்திரண்ட
பால்தேன், நன்றுதிருப்பண்ணியந்தண் ணீர்அமுதம் அடைக்
காய் நரபதிஏ வலின் அமைச்சர் நாடோறும் நடத்த. 82

நலமலியுந் திருத்தில்லை மன்றினில்நின் றாடும் நடராசற்
கன்றுமுதல் மகபூசை நடத்தி, அலகில்புகழ்த் தில்லைவாழ்
அந்தணர்க்கும் வெவ்வே றமுதுபடி கறியமுது முதலான
எல்லாம், நலமலிசெங் கோல்வளவன் தப்பாமே நாளும்
நடத்திவர அரனடியார் நிறைந்துபதஞ் சலியும், புலிமுனியும்
தவஞ்செய்த பெரும்பற்றப் புலியூர் பூலோக சிவலோக மெனப்
பொலிந்து தோன்ற. 83

மருவுதிரு முறைசேர்ப்பார் எழுதுவார் இருந்து வாசிப்பார்
பொருளுரைப்பார் கேட்டிருப்பார் மகிழ்ந்து, சிரமசைத்துப்
கொண்டாடிக் குதுகலிப்பார் சிரிப்பார் தேனிப்பார் குன்றைமுனி
சேக்கிழார் செய்த, அரியதவத் தினைநினைப்பார் 'அம்பலவர்
முன்னாள் அடிஎடுத்துக் கொடுக்கஇவர் பாடினர்' என்றுரைப்பார்
'பெரியபுரா ணங்கேட்ட வளவர்பிரான் செவிக்கும் பிடிக்குமோ
இனிச்சிந்தா மணிப்புரட்(டு)' என்றுரைப்பார். 84

இத்தகைய சிறப்புடனே இருத்தொண்டர் புராணம்
இருந்தன்பர் பாராட்ட நடந்தெதிராம் ஆண்டு, சித்திரை
ஆதிரைநாளின்முடியஅதுகண்டு இருத்தொண்டர் 'அர' எனும்பே

ரொலிஎழுந்து பொங்கக், கத்துதிரைக் கடலொலியை விழுங்கி
முழங் கோரேழ் கடலொலியைக் கீழ்ப்படுத்திப் பிரமாண்ட
வெளியைப், பொத்திஇமை யவர்செவியை நிறைத்துயரப்
பொங்கிப் பொன்னுலகுக் கப்பாலும் புகழ்பொலிந்த தன்றே.

85

திருத்தொண்டர் புராணம்எழு தியமுறையை மறையோர்
சிவமூல மந்திரத்தால் அருச்சனைசெய் திறைஞ்சி,
இருக்குமுதல் மறைநான்கு இன்றுமுதலாக இதுவும் ஒரு தமிழ்
வேதம் ஐந்தாவதென்று, கருத்திருந்தி அமுதடைக்காய்
நறுந்துப தீபம் கவரிசூடை கண்ணாடி ஆலத்தி நீறு, பரித்தளவு
செயக்கண்டு வளவர்பிரான் முறையைப் பசும்பட்டி னாற்குழ்ந்து
பொற்கலத்தில் இருத்தி.

86

செறிமதயா னைச்சிரத்தில் பொற்கலத்தோ டெடுத்துக்
திருமுறையை இருத்தியபின் சேவையர்கா வலரை, முறைமை
பெற ஏற்றிஅரசனுங்கூட ஏறி முறைமையினால் இணைக்கவரி
துணைக்கரத்தால் வீச, மறைமுழங்க விண்ணவர்கள் கற்பகப்
பூமாரி மழைபொழியத் திருவீதி வலமாக வரும் போ(து).
இறைவர்திரு வருளைநினைந்தலரசர்கோமான் “இதுவன்றோ
நான்செய்த தவப்பயன்” என்றிசைத்தான்.

87

வாரணத்தில் இவரைவரக் கண்டதிரு வீதி மறுகுதொறுந்
தூய்மை செய்து வாழைகளும் நாட்டிப், பூரணகும் பமும்
அமைத்துப் பொரியும் மிகத் தூவிப் பொன்னரிமா லையும்
நறும்பூ மாலைகளுந் தூக்கித், தோரணங்கள் நிறைத்துவிரை
நறுந்துபம் ஏந்திச் சுடர்விளக்கும் ஏற்றிஅணி மணிவிளக்கும்
ஏந்தி, ஆரணங்கள் விரித்தோதி மாமறையோ ரெதிர்கொண்
டறுகெடுப்ப வாழ்த்தெடுத்தார் அரம்பையர்களெல்லாம்.

88

“காவல னாரிவர் தவரிவர் காவலர் கவரி இடத்தகுமோ’
என்பார், “சேவையர் காவல னார்சிவ ஞான சிறப்பிது நல்ல சிறப்”

பென்பார், தேவரு மெழுதவொ ணாமறை யைத்தமிழ் செய்து
திருப்பதிகம்பாடும், மூவரும் ஒருமுத லாயுல கத்து முளைத்த
முதற்பொருள் தான்” என்பார். 89

மின்மழை பெய்தது மேக ஒழுங்குகள் விண்ணவர் கற்பக
விரைசேர்பூ நன்மழை பெய்தனர் சேவையர் காவலர் நாவல
ரின்புற நாவாரச், சொன்மழை பெய்தனர் இரவலர் மிடிகெட
அள்ளிமுகந்தெதிர் சோழேசன், பொன்மழை பெய்தனன்
உருகிய நெஞ்சொடு கண்மழை அன்பர் பொழிந்தார்கள். 90

“மதுரஇ ராமா யணகதை உரைசெய்த வான்மிக பகவனும்
ஒப்பல்ல, விதிவழி பாரதம் உரைசெய்து கரைசெய்த வேதவி
யாதனும் ஒப்பல்ல, சிதைவற ஆயிர நாவுடன் அறிவுள சேட
விசேடனும் ஒப்பல்ல, பொதிய மலைக்குறு முனிவனும் ஒப்பல
புகழ்புனை குன்றை முனிக்கு” என்பார். 91

மெய்யுள சிவசா தனமும் வெளிப்பட வெண்ணீ நெழுதிய
கண்ணேறும், கையுந் திகழ்மணி கண்டமும் ஒளிதரு கவளிகை
யும்புத்தகஏடும், நையுந் திருவுள மழியுந் தொறு “மரகர” வெனு
நாமமும் “நாமெல்லாம், உய்யும் படியருள் கருணையும் அழகி”
தெனத்தொழு தனருல கவரெல்லாம். 92

பூவை மறந்தனள் வெண்டா மரைமயில் புகல்தரு சங்கப்
புலவோர் சொல், பாவை மறந்தனள் தேச சுபாடித பயனை
மறந்தனள், பதுமத்தோன். நாவை மறந்தனள் பொதிய
மலைத்தலை நண்ணிய புண்ணிய முனிவனெனும், கோவை
மறந்தனள் சேவையர் காவல னார்திருநாவிற் குடிகொண்டாள். 93

இப்படி இப்படி தன்னில் விதிப்படி இம்பரும் உம்பரும்
எனோரும், அப்படி சூழ அரத்திரு வீதிவ லஞ்செய் தணைந்தம்
பலமுன்றில், தப்பற யானையி னின்றும் இழிந்தர சனும் உரை

செறிசே வையர் கோவும், முப்புரி நூல்மறை யோரொ
டணைந்தெழு தியமுறையைத்திரு முன்வைத்தார். 94

அண்ட வாணரெதிர் தெண்ட னாகஅனை வரும்
விழுந்துபின் எழுந்துசீர், கொண்ட சேவைகுல திலக
ருக்கனைவ ருங்கு றித்தெதிர் கொடுத்தபேர், “தொண்டர்
சீர்பரவு வாரெ” னப்பெயர் சுமத்திஞானமுடி சூட்டிமுன், மண்ட
பத்தினி லிருத்தி மற்றவரை வளவர்பூபதி வணங்கினான். 95

முவ ரோதுதிரு முறைக ளேழுதிரு வாத ஷூரர்முறை
ஒன்றிசைப் பாவரைந்தமுறை ஒன்று மூலர்முறை ஒன்று பாசுரம
தாதியாக் கோவை செய்தமுறை ஒன்று சேவையர் குலாதி
நீதிமுறை ஒன்றுடன் பாவை பாகர்திரு வருள்சி றந்தமுறை
பன்னி ரண்டென வகுத்தபின். 96

“தோடு செய்ததிரு நெறிய செந்தமிழொ டொக்கும்”
என்றுரை தொடர்ந்துசெப், பேடு செய்துநட ராசர் சந்நிதியில்
ஏற்றினார்களிது பாலிகுழ், நாடு செய்ததவம் நீடு குன்றைவள
நகரி செய்ததவம் நிகரிலாப், பீடு செய்தபகி ரதிசு லத்திலகர்
சேக்கி ழார்செய்த பெருந்தவம். 97

ஆய வேலைஅன பாயன் இந்நிலைமையாதலால் “அனுசர்
பாலறாவாயர் எங்குளர்” எனப்ப ணிந்திரு மருங்கு நின்றவர்
விளம்புவார் “தூய குன்றைநகர் மீது தம்பெயர் துலங்க ஓர்குளம்
அமைத்தபின் ஏய நாகைஅர ணார்தி ருப்பணி இயற்றி அவ்விடை
இருந்தனர்.” 98

என்று சொல்லஅவர் தமைஅழைத் தரசன் “இவரமைச்
சரிவர் பட்டமும், ‘மன்றல் மாலைபுனை தொண்டைமான்’ “என
வகுத்தபின் தமது மண்டலம், அன்று வற்பம்வர வந்த
டைந்தவரை ஆற்றல் செய்து “தொண் டைமண்டலம் நின்று
காத்தபெருமான்” எனத் தமது பெயரை எங்கனும் நிறுத்தினார்.

தொண்டர் சீர்பரவு சேக்கிழார் குரிசில் தூய தில்லைநகர் தன்னிலே, பண்டு மூவர்பதி த்து வந்தஅறு பத்து மூவர்கதை தனையுணர்ந்(து) அண்ட வாணர்அடி யார்கள் தம்முடன் அருந்த வந்தனில் இருந்துபின், இண்டை வைத்தசடை அம்ப லத்தவர் எடுத்த பாதநிழல் எய்தினார். 100

வாழி தில்லைமணி மன்று ளென்றும்நட மாடும் அங்கணர் மலர்ப்பதம், வாழி காழிநகர் வாழ வந்ததிரு நெறிய ராதிபதி வள்ளல்தாள், வாழி அன்பர்திரு நீறு மிட்டதிரு முண்ட முந்துவய கவசமும், வாழி குன்றைமுனி சேவை யாதிபதி வாய்ம லர்ந்தருள் புராணமே. 101

தேசி லங்குமுகில் குன்றை யாதிபதி தொண்டர் சீர்பரவு சேக்கிழார் வாசல் அன்றுமுதல் இன்று காறும்இனி மேலும் வாழையடி வாழையாய், வீசு தென்றல்மணி மண்ட பத்தரசு வீற்றி ருக்குமுடிமன்னருக்(கு), ஈச னன்பர்கள் புராண முஞ்சொலி அமைச்சுமாகிநலம் எய்துமால். 102

அண்ட வாணர்தொழு தில்லை யம்பலவர் அடிஎடுத்த(து) 'உலகெலாம்' எனத், தொண்டர் சீர்பரவு சேக்கிழான்வரிசை துன்று குன்றைநக ராதிபன், தண்ட காதிபதி திருநெறித் தலைமை தங்கு செங்கைமுகில் பைங்கழல், புண்ட ரீகமலர் தெண்டனிட்டுவினை போக்கு வார்பிறவி நீக்குவார். 103

ஆகத் திருவிருத்தம் - 103

சிறப்புப்பாயிரம்

திருக்கிளருங் கயிலைமலைக் காவல் பூண்ட செல்வமலி திருநந்தி மரபில் வந்து, கருக்குழியில் எமைவீழா தெடுத்தாட் கொள்ளுங் கருணைமிகு மெய்கண்ட தேவர் தூய, மருக்கிளர் தாள் பரவும்அருணந்தி தேவர் மகிழும்மறை ஞானதே வருக்கன் பாகி, இருக்கும் உமாபதிதேவர் சேக்கிழார்தம் இசைப்புராணம் உரைத்தார் என்பமாதோ.

